

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik
Tone Maslo — Tiska Celjska tiskarna — Uredništvo: Celje, Titov trg 1 — Pošt. pred. 123 —
Telef.: uredništvo 24-25, uprava 25-25 — Tek. rač. 628-T-250 pri NB FLRJ v Celju — Letna naročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 dinarjev — Izhaja vsak petek — Poština plačana v gotovini — Rokopisov ne vračamo

Dan ustanovitve Celjske čete - občinski praznik Celja

Borbene tradicije Celja se nadaljujejo Ob Dnevu vstaje

Celje si je za občinski praznik izbralo 20. julij. Ta dan je za Celje zelo pomemben v zgodovini narodnoosvobodilne borbe.

Ko so spomladu leta 1941 pridrvele v našo domovino fašistične osvajačne čete, se je na mah razdrobilo vse, kar je dvajset let in še daleč predstavljalo oblast v kraljevini Jugoslaviji. Tudi naše mesto jugoslovanska vojska ni mogla braniti, saj je bila izdana, in so vražnik ga je s pomočjo domačih izdajalcev, svojih agentov, kaj hitro zasedel. Od tega dne se je začela trnjeva pot slovenskega prebivalstva. Kulturbundovci so hkrati kot najhujši sovražniki delavskega gibanja postali rabljivi delovnih ljudi, delovne inteligence in sploh vsega, kar se ni hotelo slepo podvreči tujim ukazom, jeziku in politiki. To so bili navidez brezupni dnevi, ko so mnogi v malodušju že videli pogreb slovenskega naroda, njegov zaton v barbarški nadutosti in moči fašizma. Takrat pa so se zbirali na tajnih sestankih ljudje, ki niso bili malodušni, ki so verjeli v zmago naprednega sveta, celo več, ki so ugotovili, da je nastopil čas za borbo proti fašizmu, in ne samo to, da je nastopil čas revolucije, čas borbe proti kapitalizmu in izkoriščevalcem delovnega ljudstva. Ti ljudje so bili v stari Jugoslaviji preganjani. O njih pa so spoštljivo govorili vsi zatirani delavci, ki so na svoji koži in lastnem pomnikanju čutili krivico tedanjega družbenega reda in hrepeneli po enakopravnosti, o srečnejšem življenju v državi, ki bi ji vladali sami. Ti ljudje so bili komunisti: Franc Vrnč-Buzdo, Peter Stante-Skala, Vilij Slander, Ivan Skvarča-Modras, Tone Grčar in drugi. Le-ti so zbrali okoli sebe vrsto sodelavcev, začeli zbirati orožje, razširjati propagandni material in hrabriti ljudi, češ, slovenski narod je sicer obseden na borbo med življenjem in smrtjo, toda iz te borbe se bo dvignil še močnejši in krepkejši kot je bil kdajkoli.

Celjska četa je bila ustanovljena v juliju 1941. Njen prvi komandir je bil Franc Vrnč, potem pa Peter Stante. O ustanovitvi in o propadu Celjske čete je zelo malo pisanih virov že zaradi tega, ker je večina njenih članov padla. Celjska četa je bila v tistem času poleg revirske čete prva partizanska enota na Štajerskem.

Od takrat, z začetki prve oborožene enote, je bilo Celje tako rekoč neprestano v borbi z okupatorjem. Res, da je Celjska četa kmalu v bojih propadla, toda v gozdove je odhajalo vedno več Celjanov in okoličanov. Prvim borcem so sledili tisti, ki jih je okupatorski režim v Celju zasledoval. Izdajalci so s svojo odvratno vlogo izročali gestapovcem v roke najboljše aktiviste. Aktivisti so padali pred puškami v starem piskru in le redki so uspeli pobegniti preden so jih aretirali. Prve žrtve so padle in kri je pordečila zasužnjena slovenska tla. Ta kri je terjala maščevanje in maščevalcev je bilo vedno več, več kot je bilo žrtev. Celjski borci so se borili na Dobrovljah, v revirjih, na Kozjanskem, na Pohorju pa tudi doma na mestnih ulicah, kjer so pod smrtno nevarnostjo izvrševali aktivistične naloge. Upor je bil iz leta v leto večji in iz leta v leto je bila udeležba Celja v vrstah narodnoosvobodilne borbe množična.

Celjska četa je dala tri narodne heroje. Dva od njih sta padla med borbo, prvi Franc Vrnč-Buzdo, kmalu po ustanovitvi Celjske čete, Ivan Skvarča-Modras pa je padel decembra 1944. Tretji je eden izmed redkih preživelih borcev prve Celjske čete, sedanji generalmajor Peter Stante-Skala.

Celje je ponosno na najboljše sinove, ki so zrasli na njegovih tleh. Njihova hrabrost in dalekovidnost je pripomogla, da je Celje med kraji, kjer so se začeli prvi upori proti okupatorju. Mi vsi se tega zelo dobro zavedamo, da je njihova zasluga, da danes lahko mirno gradimo in se posvečamo razvoju našega mesta. Prav zaradi tega se bomo ob Prazniku mesta Celja spomnili tistih mož, ki jim je srce izgorevalo v ljubezni do domovine in ki so prvi, redki med tisočimi, ponesli zastavo upora iz našega mesta v bližnje gozdove, od koder so potem nenehno sipali smrt v sovražne vrste, do končne osvoboditve.

Štirinajst let je preteklo od takrat, ko je trpeče Celje z upanjem segalo

prvim borcem v roke za slovo pred odhodom v boj. Danes, po štirinajstih letih, se je uresničilo vse, kar so ti možje obljubljali in za kar so mnogi od njih žrtvovali življenja. Celje se je v okviru celotne jugoslovanske skupnosti osvobodilo fašističnega tujca, osvobodilo pa se je tudi neljudskega režima, osvobodilo se je zajedalec delavskega razreda, postalo je svobodno v pravem pomenu besede. Morda dostikrat premalo mislimo na te ljudi, ki so šli golih rok v boj samo iz prepričanja, ki so bodočnost morda zelo nejasno videli, toda verovali so, da bo srečnejša in boljša. Vendar pa smo prepričani, da smo v desetih letih po osvoboditvi v Celju po svojih močeh storili kolikor se je dalo za napredek in boljše življenje naših delovnih ljudi. Ponosni smo lahko na mnoge delovne uspehe, do katerih smo se morali dostikrat prebiti skozi mnoge težave, marsikaj žrtvovati in trdo delati. Toda vse to nam je bilo sedaj lažje.

Noben napor se nam ni zdel pretežak, ker smo vedeli in vemo, da delamo za sebe in svoje potomce. Kako vse drugače je danes, kot je bilo pred leti? Takrat je delavec stopal lačen mimo palač bogatinov in kiel. Danes se vsi veselimo, ko v Celju rasejo nove zgradbe, novi stanovanjski bloki, tovarne in drugo.

Štirinajst let je lep čas, a vendar se nam zdi, da je hitro pretekel, saj se še živo spominjamo vseh dogodkov nazaj. Bilo bi morda boljše, če bi se takih dogodkov spominjali pogosteje. To bi nam samo pomagalo živeti, pomagalo bi nam pri naših vsakodnevnih nalogah, da bi znali bolj odločno in temeljiteje delati za našo stvar. Ob občinskem prazniku našega mesta bomo to storili. Spomnili se bomo vseh velikih in težkih dogodkov v preteklosti, pogledali bomo tudi, če smo storili vse, kar je bila naša dolžnost in če vemo, kaj so naše naloge v bodoče.

Pesem o borbi in zmagi

(K celjskemu prazniku 1955)

V viharju so vstali in smelo roké si podali
ponosni ljudje, ki koval jih krivični je čas.
Stanté, Vrnč in Skvarča, Vilč Slander, Novak in ostali
z Resevnega v boj so odšli za svobodo vseh nas.

In Celjska je četa skoz ogenj in smrt krvavela,
ko novim je borcem pokazala veliki vzgled.
Vsa zemlja je naša v mogočnem uporu vzkipela
za zarjo, ki z novo svetlobo oblije naj svet.

V trpljenju se Celje kalilo je in se borilo
v zvestobi slovenski, ki nikdar ugasnila ni.
S hvaležnostjo mrtve junake bo večno slavilo
in njih opomin mu vodnik bo do srečnejših dni.

Za nami deset let svobodne, vesele rasti je,
ko Celje mladilo je sebi obraz in srce.
Naj venec še novih zmag svetlo mu čelo ovije
na poti, ki delovni človek v bodočnost jo gre!

Ponatis iz »Biltena« LOMO

Fran Roš

Izvoljen je nov Okrajni ljudski odbor in Zbor

V ČETRTEK STA BILA IZVOLJENA NOV OKRAJNI LJUDSKI ODBOR IN ZBOR PROIZVAJALCEV BODOČEGA CELJSKEGA OKRAJA. — BODOČI OKRAJNI ODBOR ŠTEJE 70 ODBORNIKOV IN PRAV TOLIKO ODBORNIKOV ZBOR PROIZVAJALCEV. — OBA ZBORA BOSTA PREVZELA DELO DOSEDANJIH LJUDSKIH ODBOROV CELJE IN ŠOSTANJ 1. SEPTEMBRA

V četrtek dopoldne sta v Narodnem domu zasedala oba zbora okrajnega ljudskega odbora. Okrajni ljudski odbor in Zbor proizvajalcev sta najprej ločeno razpravljala o sestavi bodočih, sklenjenih odborov OLO Celje in izvedla volitve, potem pa sta zbora zasedala skupaj.

Udeležba odbornikov Okrajnega ljudskega odbora spet ni bila polnoštevilna. Navzočih ni bilo 34 odbornikov, med temi komaj 14 upravičenih. Seja je bila kljub temu sklepna. Dnevni red je bil zelo kratek.

Sejo Okrajnega ljudskega odbora je vodil podpredsednik okrajnega odbora OZZ tovariš Franc Lubej. Na seji so bili navzoči tudi ljudski poslanci Vrabčič Olga, Pokorn Nina, Rančigaj Ivan in Sotlar Stane.

Tovariš Lubej je najprej obrazložil, čemu so potrebne volitve novega ljudskega odbora. Ker se bodo s 1. septembrom prenesle mnoge naloge na občinske ljudske odbore, na okrajnem ljudskem odboru ne bo več potreben tako velik odborniški sestav. Do sedaj je imel okraj v obeh zborih nad 200 odbornikov, medtem ko bo v bodoče prebivalstvo okraja Šostanj, Celje in bistriške občine zastopalo v okrajnem zboru le 140 odbornikov. Na prošnjo delovnega predsednika je nato spregovoril se-

kretar okrajnega komiteja ZKS tovariš Franc Simončič.

Tovariš Simončič je obrazložil, da je treba zaenkrat iz sedanjega sestava odbornikov obeh okrajev izvoliti nov Okrajni ljudski odbor in Zbor proizvajalcev, ker čas za enkrat ni dopuščal, da bi izvedli redne občinske in okrajne volitve. Nato je tovariš Simončič v ime izvršnega odbora SZDL celjskega okraja predlagal za bodoči odbor listo novih odbornikov.

Po krajši razpravi so navzoči izvolili nov Okrajni ljudski odbor.

Bodočo celjsko komunio bodo v okrajnem ljudskem odboru zastopali: prof. Anton Aškerc, Boršč Avgust, Frece Marica, Golc Ed, Gradišnik Fedor, Jenko Rado, Jerman Riko, Kokalj Stane, dr. Lovšin Janez, Medved Albin, Pelko Florijan, Simončič Franc, Videnšek Karl in Vrabčič Olga.

Občino Kozje bosta zastopala Križnik Mihael in Rupert Jože.

Občino Laško: Cvenk Miran, Diacci Alojz, Jeran Viktor, Verbovšek Marija in Vodovnik Ivan.

Iz občine Rogaška Slatina pridejo v okrajni odbor: Krivec Alojz, Lovrenčič Karl, Ogrizek Albert in Stefancioza Anton.

Slovenske Konjice bodo zastopali: Gril Miha, Hruševar Alojz, Lubej Franc,

Štirinajst let — toda odločno več, kot golo časovno obdobje poljubnega časa.

Plemenita vsebina je daleč prekipela kronološki okvir in tem usodnim letom slovenske zgodovine neizbrisno vtisnila svoje oblike. Kremenito podobno naroda — borca in ustvarjalca, ki si je iz lastnih, notranjih, sproščenih sil, pod udarci nasilja in odpovedi priboril svoj prostor na soncu ter nedvomno povedal svetu, da živi, da hoče živeti in da bo živel.

22. julij 1941. Rubikon slovenskega pohoda k svobodi.

Prekipavajočim silam mladega slovenskega naroda, ki je relativno pozno stopil na oder evropske zgodovine, je neustavljivi tok razvoja odprl pa čeprav pozno in čeprav pod krvavim obstojnostnim imperativom »biti ali ne biti« — ventil. Ventil in rešeto skozi katerega je z nevzdržno silo privrelo na dan vse tisto, kar je bilo v narodu zdravega in narodnostno vredno življenja in odpadlo vse tisto, kar je bilo gnilo in že v svojem bistvu izdajalsko načeto.

Ta dan je naše ljudstvo jasno izpričalo, da je vera v bratstvo in enakost med ljudmi, vera v svobodnega človeka in sovraštvo do nasilja ter zatiranja, sestavni del njegove biti. Oboroženo le z velikimi, humanimi načeli Marxa in Engelsa, in zavedajoč se svojega obče človeškega poslanstva in svoje moralne moči, je z globokim zaupanjem sledilo KPJ in Titu ter sprejelo neenako in nečloveško kruto borbo.

Ta borbeni pot — štiri leta trpljenja so jo podaljšala v večnost — se je vila pod vešali, med poporišči ter puškami in njena sled je zalila s krvjo in gosto posejana z grobovi tistih, ki so še v smrti verovali v svobodo in se še umirajoči zavedali, da nobena cena ni zanjo previsoka. Pot, ki je nujno morala biti kronana z zmago.

Tega narod, ki se zaveda svojega dostojanstva, ne more in ne sme pozabiti, pa čeprav je nekaj v človeku, kar mu daje, da težko v preteklosti lahko prekrije s pestrostjo sedanjosti. Pozabiti ne sme tudi zato, ker je še vedno zasaden birič brez biča tisti, ki trdi, da je nedolžen in da je kriv tisti, ki je prebit. In tudi zato, ker še niso izumrli ljudje, ki radi sedijo na tilniku sočloveka in so prepričani, da je kri

cenejša kot bencin ter se roke njihovih valptov še niso odvadile biča.

To je pot slovenskega naroda, ki mu hrbita ni uklonil kundak, ne šmajser, ne nagačka in bi mu ga tudi ne mogel Thompson gun. Naroda, ki se je v borbi konstituiral in si v elementarnem sozvočju ter trdni enotnosti z ostalimi jugoslovanskimi narodi, ustvaril svobodno, socialistično domovino, ki ni gubernija, ne kolonija, ampak je on sam, je svobodna v najvišjem pomenu besede.

Grobovi in žrtve so več kot jekleni temelji, ki jih nobeden potres ne more porušiti. Temelji, ki so grajeni v zavesti naroda. Kajti ničesar ni bilo podarjenega, nobeden »Seznam, odpri se« ni poklonil blagostanja. Le živa sla po boljšem življenju in delu svobodnega državljanca, je lahko pričela graditi mogočno stavbo, ki je silna v svoji zamisli in ki je že danes svetilnik v somraku človeškega iskanja v svet pravičnosti in miru.

V svet pravičnosti in humanosti, za katerega so se borili največji duhovi od antike preko renesance in humanizma in našli svoj najpopolnejši odraz v Marxovem socializmu. Višku vsega, kar je zapadna civilizacija v svojem tisočletnem miselnem in revolucionarnem razvoju ustvarila. Ideje, za katere so milijoni tlačenih in ponižanih dajali svoja življenja v zavesti, da se bo iz njih porodilo novo in lepše življenje. Življenje brez gospodarjev in brez sužnjev.

Slovenski delavski razred, naslednik velikih upornikov in nosilec napredka od Spartakovih upornikov, brez-zimnih borcev kmečkih vojna, revolucionarjev pariških barikad in leningrajskih okopov, je pa z roko v roki z delavskim razredom Jugoslavije izročil Jugoslaviji legitimacijo za vstop na mednarodno tribuno in dal temu glasu naših narodov, tudi med številčno močnejšimi, tehtnost in premisleka vredno ceneno.

Clj, ki ga ima vse človeštvo pred sabo, ki je predmet vedno izrazitejših zahtev je — socializem. Toda vrata, skozi katere vodi bližnica, so le ena — mir. Človek si je ukrotil naravne sile, da bi mu služile in ne da bi prenapeteži, ki vojne niso občutili na svoji koži, z njimi neodgovorno ravnali.

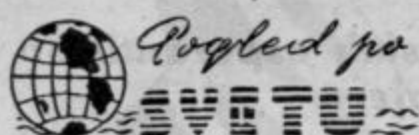
Jugoslovanski narodi, ki so vojno in mračnija bridko izkusili, so po svojih vodilnih državnikih, nešteto krat, ne le povedali, da so pripravljeni za mir delati, ampak so tudi to svojo težnjo z dejanji jasno pokazali. Pribito je, da se mir ne pribori s filipikami, ampak le z delom in dejanji.

Verujemo, da bodo odgovorni ljudje v svetu prisluhnili glasovom velikih mož človeštva in ljudskim množicam ter se pričeli zavedati, da so le mandatarji ljudstva da so ljudske želje in težnje zanje — najvišji ukaz.

Naši narodi pa se danes, po 14 letih v polni meri zavedajo, da je življenje vredno človeka in da je to, kar so ustvarili, ustvarili lahko le kot svobodni ljudje socialistične države.

K PRAZNIKU VSTAJE SLOVENSKEGA LJUDSTVA IN OBČINSKEMU PRAZNIKU CELJA ČESTITAMO VSEM DELOVNIM LJUDEM MESTA CELJA, VSEM DELOVNIM KOLEKTIVOM, MNOŽIČNIM ORGANIZACIJAM IN DRUŠTVOM. NAJ BOSTA TA DVA PRAZNIKA POBUDA ZA SE VEČJE USPEHE PRI NAŠEM GOSPODARSKEM, POLITIČNEM IN KULTURNEM UDEJSTVOVANJU ZA PROCVIT IN RAST NAŠE SOCIALISTIČNE DOMOVINE.

MESTNI KOMITEJ ZKS CELJE
MESTNI ODBOR SZDL CELJE

S SEJE SVETA ZA GOSPODARSTVO IN KOMUNALNE ZADEVE
PRI LOMO CELJE

Kredit za gradnjo stanovanj zvišan na 72 milijonov

Kot prvo točko dnevnega reda so ljudski odborniki in člani gospodarskega sveta obravnavali vprašanje, v kakšne namene bodo uporabljena sredstva stanovanjskega kredita, ki je bil po novem zvišan na 72.200.000 dinarjev. 60 milijonov bodo uporabili za gradnjo stanovanjskega bloka na vogalu Vodnikov in Gregorčičeve ulice, ostanek (12 milijonov) pa bodo razdelili predvsem med tiste zasebnike, ki imajo do tretje faze zgrajeno stanovanje. Zanimanje za te kredite je tako veliko, da ne bo moč vsem ustreči, saj je interesentov preko 140. Gospodarski svet je zato odločil, da bo ves presežek stanovanjskega kreditnega sklada namenil tem prošilec.

Član gospodarskega sveta je s tem v zvezi pripomnil, da bi bilo bolje iti na stališče etazne lastnine in podpreti gradnjo etaznih hiš, ki bi bila vsekakor cenejša.

Na teritoriju mesta Celja smo doslej za dolg imobilizacije vplačali že 543 milijonov dinarjev, dolgujemo pa še 145 milijonov dinarjev.

»Modna kuća Vesna« iz Zagreba bi rada v Celju odprla prodajalno ženske in otroške konfekcije. Z ozirom na potrebo po tovrstni konfekciji v Celju, so člani gospodarskega sveta sprejeli sklep, da se zagrebški »Vesni« dovoli odpreti podružnico v Celju, poleg Jugoreklama na Tomšičevem trgu.

Nekdanji podjetni podjetnik Sumečnik Anton iz Celja ponovno prosi za obrtno dovoljenje. Ker niso dani vsi

pogoji, gospodarski svet prošnji ne bo mogel ugoditi.

Trgovinsko-gostinska zbornica je Svetu za gospodarstvo predlagala, da bi v gostinskih obratih, kjer se hrani večje število delavcev in nameščenec, ustanovili abonentske svete. Ti sveti bi bili kot organ družbene posvetovalne kontrole. Sestojali bi iz največ pet članov, kompetence pa bi jim predpisal pristojni organ. Po daljši razpravi so se člani gospodarskega sveta odločili, da bi za enkrat tak abonentski svet ustanovili v Ljudski restavraciji, ki ima v Celju največ abonentov.

Svet za gospodarstvo je odobril tudi nov cenik dimnikarskih uslug. V principu se cene povišajo približno za 20 do 30 odstotkov in so v skladu s tistimi cenami, ki so jih vsa mesta v republiki sprejela že pred enim letom. Po novem ceniku znaša tarifa za neopraščeno čiščenje štedilnikov ali peč 50 odstotkov od predpisane tarife. S tem bodo odpravljene tisti razponi, s katerimi so dimnikarji operirali in dostikrat ljudi tudi »okrog prenašali«. Dimnikarji pa bodo odslej morali strankam tudi izstavljati račune, da bo lažja kontrola.

Ob zaključku je Svet za gospodarstvo še sklenil oprostiti delavske restavracije v Celju nekaterih družbenih dajatev, kot dopolnilnega davka na alkoholne pijače ter zneska, ki bi ga gostinski obrati morali poleg najemnine plačevati v sklad z gradnjo stanovanj. S temi prihranki pa bodo menze lahko znižale cene prehrani.

Zaščita sadnega drevja na Kozjanskem

Se pred nekaj leti je bil na kozjanskem problem, kako zaščititi propadajoče sadovnjake, saj so sadjarji in vinogradniki škropili z različnimi mešanici duhle in drevosana brez prave strokovne kontrole in je bil učinek mnogokrat ravno nasproten. Šele pod vodstvom tov. inž. Pajenka se je v našem okraju zaščita rastlin in sadovnjakov postavila na pravo podlago.

Iz statistike je razvidno, da je v preteklem letu v treh občinah kozjanskega (Planina, Lesično in Kozje) bilo poškodovanih 48.000 sadnih dreves. Pri zatiranju krompirjeve plesni, kolaranskega hrošča in kaparja je bilo porabljenih 2200 kg bakrenega apna in 1500 kg svinčenega arzenata in se nam je posrečilo škodljivce skoro povsem uničiti. Danes se lahko smatra kozjanski okoliš v pogledu sadjarstva med najbolj zdravimi v celjskem okraju. Da se je moglo tako ogromno delo izvršiti, je velika zasluga kmetijskih združenj tega rajona, posebno pa je pohvaliti KZ Kozje, ki je dala vsa zaščitna sredstva za zaščito rastlin brezplačno na razpolago.

Med občinami celjskega in krškega okraja pa je vidna precejšna razlika v skrbi za zaščito sadovnjakov. V sedmih občinah Podsreda in Bistrica ob Sotli zaščite rastlin niso jemali resno in je tam kapar in drugi škodljivci močno razširjeni. S tem pretijo našim krajem ponovne okužbe. Ker bodo te občine sedaj spadale pod skupnost celjskih komun, to se pravi, v komun Kozje, bo nujno potrebno pospešiti delovanje zaščitne službe tudi v teh krajih in v akcijo pritegniti predvsem tamkajšnje kmetijske zadruge.

V. F.

VSEM NAŠIM NAROČNIKOM, SODELAVCEM IN BRALCEM
ČESTITAMO K DNEVU VSTAJE SLOVENSKEGA LJUDSTVA,
POSEBEJ PA SE PREBIVALSTVU MESTA CELJA K OBČINSKEMU PRAZNIKU

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
CELJSKEGA TEDNIKA

VELEBLAGOVNICA

„Ljudski magazin“ CELJE

nudi svojim cenjenim odjemalcem bogato izbiro blaga, platna za rjuhe, posteljni kanafas, blago za zavese, prešite odeje iz svilenega brokata in klota, trodelne posteljne vložke, žične mreže za postelje, flanelo za rjuhe, preproge, predposteljnike, flanelo, barhende ter najrazličnejše blago za obleke. — Neveste, oglejte si blago za opremo stanovanja! Pridite in prepričajte se o kvaliteti vsega blaga!

celo z zaplenbo vse zemlje. Metode Cezarjevih pacifikacijskih pohodov niso bile slabše od teh. — V Argentini ni posebnih sprememb. Peron je izgubil nekaj na vplivu in ga oddal armadi. Vatikan pa je omilil svoj anatema nad njim. — Zahodni Nemčiji ne gre od rok vprašanje naših gospodarskih terjatev iz zadnje vojne. To je za karakteristiko bonnske politike več kot pomemben element. — In še dva obiska: perzijski šah je povabljen v SZ, verjetno zato, da bi se na vrat na nos ne priključil turško-iranskemu paktu, ki ga je Naser nedavno imenoval vzrok nesloge na Bližnjem vzhodu, pripravila pa se tudi sestanek dveh največjih na Vzhodu, maršala Bulganina in Maotsetunga.

T. O.

RESTAVRACIJA

„Majolka“

CELJE, PREŠERNOVA ULICA

nudi cenjenim gostom prvovrstna vina, vedno sveže pivo in druge alkoholne ter brezalkoholne pijače. Prepričajte se o izvrstni kuhinji. Topla in mrzla jedila vsak čas na razpolago. Obiščite restavracijo »Majolka« — postrežba solidna in poceni!

Mladina celjskega okraja zadovoljna letuje v Bakru

Dne 28. junija t.l. je šlo 50 otrok iz celjskega okraja na tritedensko letovanje v Bakar.

Otroci so večinoma iz socialno šibkih družin, doma izpod Pohorja, s Kozjanskega, iz Sotelske doline pa tudi iz delavskih središč Rečice, Liboj, Štor, Prebolda itd. Prispevki staršev za otroke so bili malenkostni, komaj 500 do 1000 din povprečno za otroka, ostalo pa je kril OLO.

Prve dni v Bakru je mladina izkoristila s kopanjem in sončenjem. Morje, sonce, blago podnebje, red ter dobra hrana blagodejno vplivajo na otroke. Marsikateri so se že zredili za 2—3 kg,

velika, saj prejemajo otroci še dodatno hrano organizacije »Cares«.

Tudi slabše vreme otrokom ne jemlje dobre volje. Udeležujejo se na telovadnem igrišču, v domu pa vadijo petje, igrice, deklamirajo, šahirajo, čitajo in pišejo svojim domačim. Pridno se pripravljajo na zaključno prireditev, ko bodo nastopili.

Otroci so spoznali tudi lepote severnega Jadrana. Obiskali so že Opatijo, Reko, Kraljevico, v načrtu pa je še obisk Crikvenice. Vzljubili so je naše lepe kraje. Spoznali so kraški svet in težko življenje tukajšnjih ljudi.

Dečki so izredno navdušeni ribiči. Kar venomer bi radi namakali tu nabavljene nylon vrvice, ribiška sreča jim pa ni posebno mila.

Otroci so torej v dobrih rokah in pod skrbnim varstvom vzgojiteljev, bodisi doma, na kopanju ali na izprehodu.

Posebej je še poudariti, da grečo upravi počitniške kolonije v Bakru krajevne oblasti in podjetja izredno na roko. Dva učenca je popolnoma obleklo tuk. podjetje »Jadran« in obleko je lastnoročno sešila žena tov. direktorja. Če je v istem podjetju mast, sadje, sočivje, sladkor, ali kruh, je vse to prvo za »celjsko kolonijo«, za naše malčke.

Ta izmena otrok se vrne dne 19. t. m. z vlakom, ki prispe ob 16,20 v Celje. Starši naj pridejo po možnosti na postajo, da bodo prevzeli svoje zagorele malčke.

Oton Mikulič

Krepek poduk poslovojem celjskih trgovin

V četrtek popoldne je načelnik Sveta za gospodarstvo LOMO Celje sklical sestanek poslovojem celjskih trgovin na drobno, oziroma vseh trgovin, ki prodajajo živilske proizvode.

Sestanku je predsedoval tov. Ivan Uranjek, nazveči pa so bili tudi zastopniki celjske trgovinske zbornice.

Vzrok tega sestanka je bil nedavni pregled in popis zalog v detajlni trgovinski mreži. Pri tem popisu so bile ugotovljene razmeroma visoke zaloge nekaterih kritičnih živilskih predmetov, predvsem olja, moke, sladkorja in masti. Te zaloge sicer niso bile previsoke za normalno stanje preskrbovanja prebivalstva, so pa obsolutno previsoke v sedanjem času, ko potrošniki dobivajo le omejene količine posameznih živilskih proizvodov. Nekateri trgovine so sicer deloma opravičile čezmerne zaloge, medtem ko druge niso mogle najti učinkovitega opravičila. Nekateri trgovine, predvsem pa »Savica« na trgu V. kongresa ima večjo količino

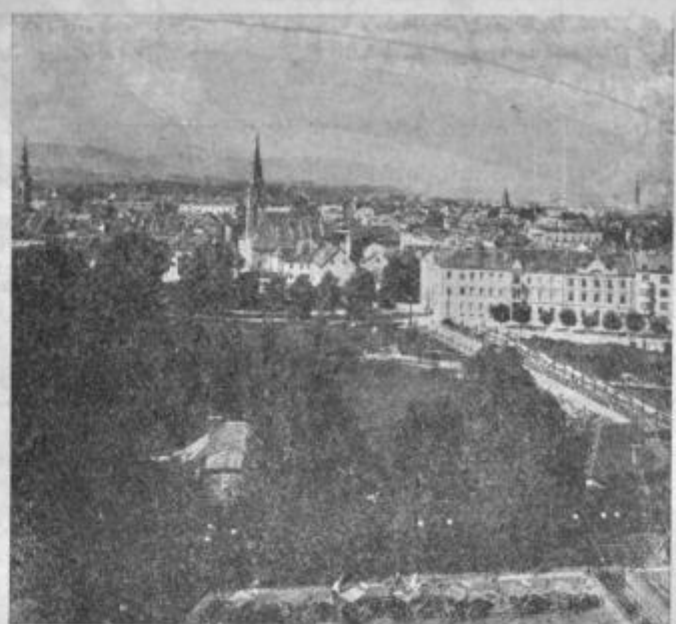
zalog kot kako grostično podjetje.

Na Ložnici se je zgodil primer, da neka mati ni dobila pšeničnega zdroba, niti proti zamenjavi za belo moko. Zdrob ji je bil potreben za otroka. Ta žena, ki je odšla iz trgovine praznih rok, je bila naslednji dan popisovalka in v skladišču te trgovine videla večje količine pšeničnega zdroba.

Tov. Uranjek je podrobno navedel stanje popisa po trgovinah in zelo ostro grajal zastopnike teh podjetij. Z njim so se strinjali vsi tisti uslužbenci trgovskih podjetij, ki so v redu odprodajali nabavljene količine kritičnih živilskih predmetov. Taki primeri zakrvičajo, da javnost dostikrat oboja vse trgovske uslužbenice in zaradi takih posameznikov prihajajo vsi v slabo luč. Tovariš Uranjek je povdaril, da je ugotovitev popisnih komisij v celoti predana notranjemu odseku, ki bo stvari razčistil, krivce kaznoval, poleg tega pa bo tudi častno sodišče pri Gostinski zbornici izreklo svojo besedo.

Trenutno ne moremo reči, kaj je bil vzrok zadrževanja teh količin v skladiščih, toda nedvomno so med temi tudi tak, ki so hoteli ponanjkanje izkoristiti za večji promet, morda tudi za propagando, ker bi v trenutku, ko bi bila stiska najvišja, objavili svoje skrivne zaloge. Pri vsem tem pa celjska grostična podjetja ugotavljajo, da mnoge samostojne trgovine dolgujejo ter s tem zmanjšujejo kreditno zmogljivost nabavnih podjetij.

Zastopniki podjetij so poleg raznih izgovorov navedli, da potniki ljubljanskih in mariborskih veletrgovskih podjetij posegajo v naš teren in ponujajo živilske proizvode, ki so kritični ter jih tudi frontno dobavljajo, kakor da ni trenutnega pomanjkanja. S tem so hoteli dokazati, da drugod ni tolikšnega pomanjkanja. Tovariš Uranjek in zastopniki gostinske zbornice so sklenili, da bodo o tem razpravljali pri višjih gospodarskih združenjih.

OB CELJSKEM OBČINSKEM PRAZNIKU TER OB DNEVU VSTAJE SLOVENSKEGA NARODA ZELIMO PREBIVALCEM MESTA CELJA ŠE VEČ USPEHOV V NJIHOVIH NAPORIH ZA IZGRADNJO SOCIALIZMA TER POZDRAVLJAMO DELOVNE LJUDI ŠIROM NAŠE DOMOVINE.

LJUDSKI ODBOR MESTNE OBČINE CELJE

Kako sem doživel ognjeni krst

Po razpadu bivše Jugoslavije sem se vrnil na stanovanje k svoji sestri na Spodnjo Hudinjo. Burni dogodki, ki so se odvijali po kapitulaciji, so me bolj in bolj vznemirjali. S tovarišem Petrom Stantetom, sedaj generalmajorjem JLA, sva se poznala že poprej in je bil tudi v teh dneh pogosto pri meni. Na moje stanovanje so prihajali dan na dan razni tovariši, s katerimi je imel Peter razgovore. Nekega dne je prišel k meni tov. Leo Novak, profesor iz Ljubljane in ostal dije časa med nami. V njegovi prisotnosti je bil neko noč sestanek z mnogimi tovariši, ki so razpravljali vso noč o situaciji. V teh dneh sem spoznal tovariše, kot Grčarja, Slandra in druge.

Ker so se v tem času že stopnjevale aretacije in objavljale justifikacije, sem sklenil, da se bom skrival pri sosedu. Preden sem odšel iz Celja, sem se srečal še s tov. Vrunčem, ki je tudi često zahajal na moje stanovanje. Ko sem zvedel, da me nameravajo aretirati, sem jo dne 18. junija odkuril v bližnje hribe pogorja Resevne. Gestapovci so me vsak dan iskali pri sestri ali pri starših v Sentjurju. Ko je napadla Nemčija Rusijo, je bil zame to velik dan. Bil sem prepričan, da se bo Nemčija zrušila v nekaj mesecih, kajti veroval sem v organizirano moč nemške komunistične partije in v nepremagljivost narodov Sovjetske zveze.

V tem času sem obiskoval svoje znanke in sorodnike. Nemška oblast v Celju in okolici je že zvedela, da se potikam v njeno bližino. Izdaja pa je bila na vsakem koraku. Povedati hočem, kako je bilo nekega dne, ko sem jo mahnil na dom k svojim staršem v Sentjur. Močno julijsko sonce je pripekalo, ko sem se napotil iz svoje baze pri Resenškovi (Mulej) na Javorniku proti vasi Sentjakob, kjer sem imel sestrično. Napotil sem se po bližnjici. Ko sem prekorčal državno cesto, sem trčil na nekoga, ki mu že v mirnih časih nisem bil priljubljen. Prišel sem srečno domov, pa sem se v hiši svojih staršev zadržal le malo časa, ker sem imel dober instinkt za nevarnost. S sestro sva šla raje na vrt pred hišo. Bila je temna noč. Med razgovorom me sestra naenkrat prime za usta in pokaže z roko proti hiši. Zagledal sem gestapovce, ki so obkoljevali dom. Prostor, kjer sva sedela s sestro, je bil obdan z vinsko trto, pa naju niso mogli opaziti. Zgrabil sem pištolo in skočil med mlinskimi kolesjem (ki je k sreči takrat mirovalo) pod žleb, preko katerega je padala voda. Proučil sem hitro nevarnost in jo odkuril v bližnji gozd. Tisto noč je bilo stanovanje staršev močno za-

straženo in vsak, kdor je prišel mimo, je bil ustavljen in zaslišan.

Prišel sem k Mulejevi mami na Resevno. Ko sem ji povedal, kako je z menoj, mi je ta dobra, gorska ženica sama ponudila, da lahko ostanem pri njej. Toda v tej bajtici ni bilo nikjer primernega bivališča, zato sem si »stanovanje« uredil v gozdu, v bližini hišice, dobro Mulejevo mamo pa naprosil, naj udari s kladivom ob visečo koso, če bo nevarnost in bi me kdo iskal. Oh večerih pa sem prihajal k njeni hiši, da sem zvedel za novice.

V tem času so začeli prihajati v moje bivališče razni tovariši. Pogosto so bili pri meni Peter, Boršič, Kopriva in Vrunč. Konec meseca julija sta tovariša Peter in Vrunč odredila, da pojdem v oboroženo edinico. Pregledali smo skupno ves bližnji teren in se odločili, da postavimo partizanski tabor kak kilometer od mojega bivališča. V novi tabor so že začeli prihajati oboroženi tovariši in nas je bilo v teh dneh okoli trinajst. Spominjam se Vrunča, Petra, Skvarčea, Turka, Hribarja Rudija in Hribarjeve Jožice, Seničarjeve, nekega tovariša iz Vestnove tovarne, tovariša iz Petrovč, pekovskega pomočnika iz gaberske pekarnice ter dveh ujetnikov, Junisa in Krima, ki sta ušla s transporta, namenjenega za Nemčijo. Porazdelili smo si že delo in dolžnosti. Jaz sem dobil nalog, da skrbim za prehrano in sem za enkrat tudi kuhal. Hrano sem dobival od nekega sorodnika pri Resenškovi, ki jo je nosil na ramah dve uri daleč iz zidanice. Čez dan so bili tovariši v glavnem v patroliraju in ogledovanju terena ali pa na stražarskih mestih. Spominjam se dobro tudi politične ure, ko je neki študent iz Šoštanja govoril, da bo treba oborožene akcije pomnožiti in da se naj oborožena borba razširi na področju »Bohor« pri Planini ter se združi z edinicami, ki bodo operirale na Gorjancih.

Tovariša Vrunč in Peter sta nam povedala, da se bo treba pripraviti za oboroženo akcijo. V načrtu je bil napad na orožniško postajo v Slivnici, dalje požig žita, ki ga je imel okupator spravljenega v kozolcih. Prva akcija je bila požig žita za Bežigradom. Razpravljali smo tudi o obračunih z izdajalci.

Pripravo za napad na orožniško postajo Slivnica sta imela v rokah tovariša Peter in Vrunč. Proti poldnevu nekega dne sta se podala v Slivnico, da bi ugotovila vse potrebno. Toda imela sta smolo. Ko sta prišla v gostilno Grasselli, so bili pri obedu zbrani gestapovci. Nek civilist je spoznal Petra in bližnjemu gestapovcu nekaj zasepe-

tal na uho. Gestapovci so zahtevali, da gresta z njimi. Zunaj pa je Peter začel streljati. Vrunč pa je hotel preskočiti nek jarek, a je padel vanj. Gestapovci so ga ujeli, Peter pa se je srečno rešil. Za nesrečni primer smo zvedeli komaj zvečer, ko se je vrnil tovariš Peter.

Gestapo je bil vsak dan agilnejši, izdajalci pa so se množili. Tako smo bili prepričani, da se bomo morali v kratkem spopasti. In res: nekega dne je prišla v naš tabor tovarišica Zupanc Darinka in nam povedala, da smo izdani. Takoj smo si poiskali drug prostor. Kakšna dva dni po sporočilu Zupancove nas je v zgodnjem jutru prebudila močna detonacija v smeri starega taborišča. Slišali smo detonacije bomb in rafale mitraljezov. Res so napadli naš tabor in ga povsem uničili. Tovariš Peter, takrat komandir naše čete, je bil prepričan, da nas bodo izsledili in treba se je bilo pripraviti za spopad. Odredil je patroliranje celotnega terena, toda ničesar sumljivega ni bilo opaziti. S tovarišem Vovkom sva bila ves dan na raznih prehodnih mestih. Ko sva se vrnila v taborišče, so se na položaju nahajali tovariši Peter, Junis in Krim in še dva tovariša, katerih imen pa se ne spominjam več. Tovariš Hribar Rudi, tovariš Turk iz Savinjske doline (ki je pozneje padel) in tovarišica Seničarjeva pa so bili na stražarskih mestih. Vsega skupaj nas je bilo, ko sva prišla v tabor, kakih sedem. Midva z Vovkom sva bila zelo lačna, pa sva se lotila žgancev, ki smo jih prejšnji večer skuhal. Že pri prvih zalogačih, ki sva jih nesla v usta, je začelo padati. Svabi so se prikradli v našo bližino — v taborišču je nastala zmešnjava. Arabca Junis in Krim sta odpila ogenj, midva z Vovkom in Peter pa smo pobrali puške in nekaj munije in se spustili po veliki strmini v globino, od koder je bil možen umik. Ko sem držal po strmini, sem na levi strani zagledal, da je tovariš Peter obvisel na neki grvini. Mislim, da je mrtev. Po nekaj minutah, ko sva z Vovkom prispela na drugi hrib, so se začeli oglašati Svabi. Pozneje smo zvedeli, da so se tudi oni umaknili. V naše taborišče so vdrlj šele, ko ni bilo nikakega streljanja več. Tisto noč so stopili v akcijo vsi gestapovci bližnjih orožniških postaj in skoraj vso noč je pokalo. S tovarišem Vovkom sva se odpravila proti Sentjurju in uredila, da niso več pošiljali hrane na staro mesto. Po tem napadu smo se umaknili k bližnjim znanecem in čakali novih navodil. Petra sem pozneje našel v Damljah, kjer se je zdravil.

Novak Ivan.

Kongres jugoslovanskih esperantistov v Sarajevu

Od 2. do 5. julija je bil v Sarajevu 16. kongres jugoslovanskih esperantistov, kateremu je prisostvovalo 364 delegatov iz vseh delov Jugoslavije. Kot gostje so se udeležili in pozdravili kongres tudi predstavniki Nemčije, Danske in Urugvaja.

Svečani otvoritvi, ki je bila v nedeljo, 3. julija po sprejemu gostov iz Indije z ministerskim predsednikom Nehrujem na sarajevskih ulicah, so prisostvovali ugledni predstavniki javnega in kulturnega življenja Sarajeva. Vse delo zasedanja kongresa in kulturna prireditve je bilo v lepo urejenem domu JLA. Na podlagi obširnega referata predsednika Federacije Esperantistov Jugoslavije tov. Zlatner Petra se je delo kongresa odvijalo v komisijah in strokovnih grupah, ki so razpravljale o določenih problemih in pripravile sklepe za zaključni del kongresa.

Komisija za kulturno sodelovanje je razpravljala o oblikah delovanja z neesperantskimi organizacijami, o delu in nalogah esperantistov v raznih družinih in družbenih organizacijah in v oblikah sodelovanja z inozemskimi organizacijami.

Jezikovna komisija je obravnavala probleme uvedbe jezika v učiteljske in strokovne šole kot fakultativen predmet povsod, kjer so dani že pogoji za to. Dalje so člani komisije referirali o pripravah snovanja kateder (lektoratov) na univerzah v Sarajevu, Skoplju in Beogradu, dočim obstoji že lektorat za esperanto na ekonomski fakulteti v Zagrebu. Komisija je tudi sprejela sklep, da se vsaka esperantska knjiga, pripravljena za tisk, prehodno recenzira v pogledu jezikovne in stilске vrednosti.

IZ PILŠTANJA

Pilštanj bo čez nekaj tednov ob svojo važno ustanovo: pošta se bo preselila v nove prostore v Lesičnem. Prebivalci Pilštanja bodo zaradi tega zagrenjeni, saj je za njimi že več rodov, odkar je bila pošta na Pilštanju ustanovljena. Ustrezno pa bo ljudem, izvemši iz severo-vzhodnega dela, ki jim ne bo treba hoditi navkreber in tudi avtobusna postaja v Lesičnem narekuje premestitev. Prav tako tudi uslužbenci glede oskrbe ne bodo v zadregi, posebno ne njihovi namestniki v dobi dopustov.

Komisija za organizacijska in finančna vprašanja je razpravljala in pretresla vrsto nalog, ki še stojijo pred esperantskim pokretom v Jugoslaviji. Predvsem je potrebno pripraviti solidno evidenco vseh starih in novih esperantistov in posvetiti večjo skrb za organizacijsko povezanost. Pri vseh zvezah v vsaki republiki je osnovati jezikovne inštitute, ki naj bi potem prešli v sklop univerz in vodili strokovno delo na poučevanju jezika v šolah in ljudskih univerzah. Zveze naj bi za uspešno delo in za reševanje nalog, ki so se zelo povečale, poskrbele za soben tehnični aparat, ker ni mogoče vsega tehničnega in administrativnega dela opraviti volontersko. Končno je potrebno tako organizacijsko strukturo zgraditi: vertikalno. in pravočasno pripraviti proračun za prihodnje leto.

Biro za informacije in dokumentacijo je prevzel kot svojo nalogo, da dokumentira uspehe vseh dejavnosti komisij in odborov, zbira material o pokretu, preko »Informativnega biltena« nudi material tisku o uspehih esperanta v pozornosti mednarodnemu jeziku povsod, da naš tisk in radio ne posvečata pozornost mednarodnemu jeziku povsod enako in poudarila razveseljivo dejstvo, da sta tisk in radio Sarajeva pravočasno in podrobno obveščala javnost o delu kongresa.

V toku kongresa so imela svoje sestanke tudi strokovna združenja: učitelji esperantisti, novinarji, znanstveniki in železničarji. V ponedeljek se je sestalo tudi preko 60 delegatov Mednarodnega esperantskega združenja (UEA) da pretresejo stanje in delo tako imenovane »konsularne mreže« in strokovnih delegatov na katere se obračajo inozemski esperantisti za sodelovanje po vprašanih turizma, znanosti, ekonomike itd. Člani svetovne delavske organizacije esperantistov (SAT) pa so kot najvažnejše razpravljali o organizaciji 29. kongresa te organizacije, ki bo prihodnje leto imela kongres v Beogradu.

Poleg delovnega dela kongresa je bil za delegate prirejen kulturni večer z bogatim programom, ki je vseboval koncertni in folklorni del. Poleg tega je bil prirejen izlet v Ilidže in Vrelo Bosne. Večja skupina si je ogledala tudi metalurški gigant v Zenici. Na zaključku kongresa pa je bila prirejena v domu LM svečana večerja.

Razveseljivo je dejstvo, da se je kongresa udeležilo kar 23 delegatov iz Celja.

D. M.

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR CELJE OK ZKS IN OOSZDL CELJE

ČESTITAJO VSEM DELOVNIM LJUDEM OKRAJA CELJE K NAJVEČJEMU PRAZNIKU SLOVENSKEGA NARODA — K DNEVU VSTAJE. K VELIKI OBLETNICI DNEVA, KO JE SLOVENSKI NAROD NEDVOUMNO, BOREČ SE ZA SVOJE NAJOSNOVNEJŠE PRAVICE — ZA SVOJ BITI ALI NE BITI, VSTOPIL V SVETOVNO ARENO SVOBODOLJUBNIH NARODOV IN V BREZPRIMERNI BORBI POD ZASTAVO KPJ IN TITA, ZA VELIKA HUMANA NAČELA MARKSA IN ENGELSA PRIČEL USTVARJATI NOVE — SOCIALISTIČNE ODOSE.

K TISTEMU DNEVU, KO JE SLOVENSKI NAROD IZPRIČAL IN Z VELIKIMI ČRKAMI SVOJE KRVI NAPISAL, DA JE VERA V BRATSTVO IN ENAKOST MED LJUDMI, VERA V SVOBODNEGA ČLOVEKA TER SOVRAŠTVO DO NASILJA IN ZATIRANJA BISTVENI SESTAVNI DEL NJEGOVEGA ČLOVEŠKEGA IN NACIONALNEGA BISTVA.

NITI SMRT, NITI TRPLJENJE NI ZAUSTAVILO TE KRVAVE IN ČUDOVITE POTI, KI JE V BORBI PREROJENI IN IZMUČENI SLOVENSKI NAROD, V TRDNI, NEZLOMLJIVI ENOTNOSTI Z OSTALIMI JUGOSLOVANSKIMI NARODI PRIVEDLA V NOVO, TITOVO SOCIALISTIČNO JUGOSLAVIJO, SVETILNIK MIRU IN NAPREDKA.

OBNEM ČESTITAJO TUDI OBČANOM CELJA K NJHOVEMU OBČINSKEMU PRAZNIKU 20. JULIJU IN JIM ŽELIJO, DA BI JIH NADALJNJI USPEHI SPREMLJALI NA NJHOVI USTVARJALNI POTI. TO ŽELIJO VSEMU DELOVNEMU CELJU, KI JE BOGATO Z DELAVSKO IN BORBENO TRADICIJO. NAJ BODO NOVI USPEHI KAŽIPOTI ŽIVLJENJA PONOSNEGA CELJA.

Zelo uspel partizanski miting na Dobrovljah

NAD ŠTIRI TISOČ LJUDI NA MITINGU. — PARTIZANSKE PATRULJE SO OBSLE VSE DOBROVLJE. — ZBRANI MNOŽICI JE GOVORIL ZVEZNI LJUDSKI POSLANEC IN ČLAN CK ZKS TOV. VIKTOR AVBELJ. — NA-STOP ZDRUŽENIH PEVSKIH ZBOROV. — DOBROVELJČANI SO BILI POLNOŠTEVILNO ZBRANI. — LEP DAN JE PRIPOMOGEL K SE VEČ-JEMU USPEHU PRIREDITVE.

V nedeljo je bil na Dobrovljah velik partizanski miting, ki je bila ena največjih tovrstnih prireditev letošnjega leta v celjskem okraju. Prireditveni odbor je s prestavitvijo prireditve imel srečo, saj je bila nedelja po nekaj deževnih dneh sončna in lepa.

Ljudje so se začeli zbirati na Dobrovljah že v soboto, predvsem pa člani partizanskih patrol, ki so se že na predvečer zbirali v bližini prireditvenega prostora. Medtem ko so na slavnostnem prostoru še urejali paviljone, so v mraku zadonele po dobroveljskih hostah močne detonacije. Člani kolektiva kamniške smodnišnice so poskrbeli za hrupno »agitacijo« saj je vsa Savinjska dolina odmevala v eksplozijah in prisklunih glasovih v vseh povojnih letih mirujočih Dobrovelj. Na vrhu dobroveljskega pogorja so goreli kresovi, osvetljen slavnostni prostor pa je dajal iz doline prijeten in vabljiv videz.

V nedeljo zjutraj so v prvem svitu spet priredili »partizansko budnico« z

ležiti, ker se je predsedniku Ljudske skupščine LRS tov. Miha Marinku zdravstveno stanje nekoliko poslabšalo. Za tem je tov. Marolt pozval k besedi tovariša Viktorja Avblja, ki je burno pozdravljen stopil pred mikrofoni.

Tov. Avbelj je najprej pozdravil vse navzoče borce in ostale udeležence, posebej pa še Dobroveljčane. Obudil je spomin na težke in slavne dni borbe na tem področju, kjer je vzplamtel plamen upora na Štajerskem in ni ugasnil kljub tenorju okupatorja. V svojem govoru se je spomnil narodnega heroja in komandanta NOV Slovenije Franca Rozmana-Staneta, ki je tu koval svoje načrte, dalje narodnega heroja Dušana Kraigherja in Vere Slandrove, ki sta padla v borbah na Dobrovljah ter vseh ostalih padlih na tem terenu.

Dober del svojega govora je tov. Avbelj posvetil desetletni povojni graditvi in političnem slovesu naše države v svetu. Govoril je tudi o mednarodnih vprašanjih, o vlogi Jugoslavije v reševanju zapletenih mednarodnih vpra-

so deležne raznih olajšav bodo na tem področju lahko zelo močan faktor napredka, obenem pa predstavljajo KZ demokratično povezovanje privatnih kmetijskih gospodarstev, torej najprimernejšo organizacijo v kateri se lahko razvija inčiativa in delavnost združenih članov.

Zaostlost kmetijstva povzroča čisto motnje v celotnem našem gospodarstvu zlasti če so neugodne vremenske prilike, ki imajo za posledico velike izpade v kmetijski proizvodnji. Naše gospodarsko vodstvo je na korist razvoja kmetijstva izdalo vrsto ukrepov in olajšav. Zadnji ukrep o povečanju cen pšenice je bil nujen, ker so bile cene ostalim poljedelskim pridelkom sorazmerno večje. Gre torej za to, da se vskladijo te cene, da bi proizvajalci pšenice več pridelali in prodali za potrebe notranje prehrane in s tem prispevali k zmanjšanju uvoza belih žit. Tudi povišanje cen tabaku, ki je sedaj več kot še enkrat cenejši kakor pred vojno in povišanje cen za prevoz po železnici, ker sedanje cene ne krijejo stroškov in obrabe strojev in omrežja, je nujen ukrep na poti normalnih gospodarskih odnosov v gospodarstvu.

Ti ukrepi so torej nadaljevanje poti za ureditev tržnih razmer, za utrditev gospodarstva kot celote, da bi zagotovili skladen nadaljnji razvoj, na poti, da se še naprej odpravljajo administrativni ukrepi v gospodarstvu.

Dobrovlje ima kot planinski predel dokaj težke pogoje za svoj gospodarski razvoj, vendar so ustvarjeni osnovni pogoji za gospodarski napredek teh predelov. Razvoj industrije omogoča zaposlitve druge, omogočeno je v mnogo večji meri usposabljanje za razne druge poklice kakor v predvojni Jugoslaviji.

Kljub velikim potrebam sredstev za industrializacijo in elektrifikacijo, kljub velikim in nujnim izdatkom za potrebe narodne obrambe, je bilo vendarle že mnogo storjenega za pomoč kmetijstvu, kot se odraža tudi v tem partizanskem kraju, ki je sodeč po zaslugi med NOB brez dvoma zaslužil še več pomoči. Vendar davčna politika, regresi v kmetijstvu, pomoč za dvig živinoreje, elektrifikacija, pomoč pri obnovi in slično dokazujejo pravičen odnos do naših partizanskih krajev.

Partizanska cesta bo povezovala Dobrovlje z dolino in s tem vplivala na njihov nadaljnji razvoj. Graditelji te ceste so ob skromni denarni pomoči dosegli mnogo večji delovni efekt. Sodelovanje in podpora prebivalstva ter racionalno upravljanje razpoložljivih sredstev pa je eden osnovnih pogojev za nadaljnje uspehe.

Govor tov. Avblja so navzoči ves čas budno poslušali in od časa do časa z burnim vzklikanjem odobraval njegove misli.

Po govoru tov. Avblja je sekretar občinskega komiteja bodoče žalske kumune tov. Kovač prebral štiri resolucije; Maršalu Titu, Mihi Marinku, Mici Slandrovi in predsedniku ZB Slovenije tov. Mačku.

Slovesnost so zaključili pevci združenih pevskih zborov, ki so pod vodstvom dirigenta prof. Ferlina zapeli Pesem kozjanskega odreda, Pesem XIV. divizije in Pesem o svobodi.

Po svečanem delu proslave se je začelo partizansko rajanje. Dobroveljčani so navezali besedo s starimi partizani, ki so med vojno na tem področju zadajali sovražniku težke izgube. Na pobočju Dobrovelj je donela partizanska pesem vse do noči in še pozno v noč.

Partizanski miting je vseskozi dobro uspel, preskrba je bila zelo dobro urejena. Ljudje so zadovoljni, polni spominov zapuščali zeleno Dobrovlje. Na žalost pa je to slovesnost skall pretep, ki so ga povzročili nekateri člani kolektiva »Stavbenik«. Morda bi se v tem kolektivu le pomenili, da tako početje ni dostojno naših socialističnih ljudi, tem manj pa na taki proslavi, kot je bila veliko partizansko slavlje na Dobrovljah.

Partizanski miting na Dobrovljah bo ostal udeležencem dolgo v spominu. Mnogi so se bližje spoznali s krajem, kjer je vzplamtel prvi uporniški plamen na Štajerskem.

BORBENEMU CELJU —
BORBEN POZDRAV!

OB 22. JULIJU — DNEVU VSTAJE SLOVENSKEGA NARODA
POSILJAMO VSEMU PREBIVALSTVU MESTA IN VASI, VSEM
DELOVNIM KOLEKTIVOM, POLITIČNIM IN DRUŽBENIM
ORGANIZACIJAM OKRAJA CELJE BORBENE POZDRAVE
Z ZELJO, DA BI BILI NAŠI SKUPNI NAPORI V IZGRADNJI
SOCIALISTIČNE DOMOVINE TUDI V BODOČE PLODNI KOT
DOSLEJ. — ISTOČASNO SE POSEBEJ ČESTITAMO DELOV-
NIM LJUDEM MESTA CELJA K NJHOVEMU PRAZNIKU
20. JULIJU

OKRAJNI KOMITE ZKS CELJE

OKRAJNI ODBOR SZDL CELJE

OKRAJNI ODBOR ZB NOV CELJE

Zadnje zasedanje OLO Šoštanj

V prostorih novega poslopja OLO Šoštanj je bila pretekli terek zadnja seja ljudskega odbora za sedanji šoštanski okraj. Seja je bila verjetno zadnja, ker se bo sedanji šoštanski okraj po novi teritorialni razdelitvi priključil celjskemu okraju. OLO Šoštanj bo sicer svojo funkcijo še opravljal do 1. septembra, vendar pa se po vsej verjetnosti ne bo več sestal, razen v nujnih primerih. Zato lahko smatramo, da je bila v terek zadnja seja.

Oba zbora sta se dopoldne sestala na ločenih sejah, kateri pa sta bili po spoznanju obeh zborov skupni. Tako so najprej izvolili 13 odbornikov iz okrajnega zbora in 12 odbornikov iz zbora proizvajalcev v novi okrajni ljudski odbor Celje.

Iz okrajnega zbora so izvoljeni: Mirko Antlejš, Karl Silih, Tone Urih, Ma-

rija Ravljen, Franc Podvratnik, Jože Marolt, Karl Napotnik, Franc Plaznik, Berginc, Jože Repenšek in Jakob Zen. Iz zbora proizvajalcev pa Nesti Zgank, ing. Dušan Pipuš, Hubert Mravljak, Ciril Grebenšek, ing. Srečko Cvahte, Franc Stropnik, Vinko Medved, Friderik Blagotinšek, Bojan Karče, Ivan Strgar, Jože Veble in Franc Krajnc.

Na seji so obravnavali tudi nekatere druge zadeve. Tako so odobrili nekaj jamstvenih izjav za obratne kredite, dodeljevanje in zamenjave zemljišč za gradnjo, sprejeli odlok o občinskem prometnem davku in poslušali poročilo o stanju gozdarstva v okraju in delu okrajne gozdne uprave Šoštanj.

Dopoldne je bila skupna seja obeh zborov v planinski postojanki St. Vid nad Šoštanjem.

Nov Okrajni ljudski odbor in Zbor proizvajalcev

(Nadaljevanje
s 1. strani.)

Občino Vojnik bodo zastopali: Gmajner Anton, Koren Alojz, in Sotler Stane. Občino Vransko bo zastopal Jurher Franc.

Občino Zalec bodo zastopali: Bobovnik Mišo, Funkel Rafko, Marolt Alojz, Natek Norbert, Rancigaj Ivan, Randi Edi, Rehar Albin in Satler Miha.

Iz Planinske občine prde v okrajni ljudski odbor Doberšek Karl, iz priključene Bistrice ob Sotli pa Cvetanovič.

Zbor proizvajalcev je izvolil v bodoči okrajni zbor proizvajalcev naslednje tovariše:

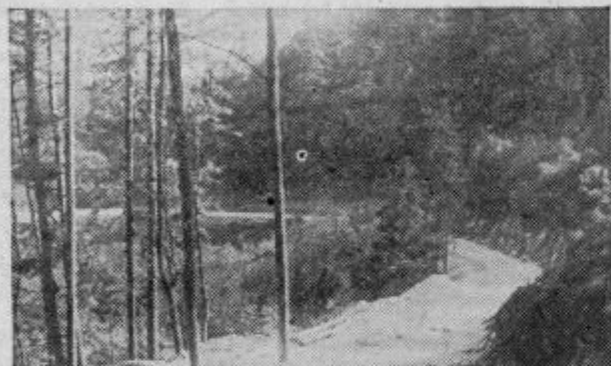
Proizvajalska skupina industrije, trgovine in obrti: Belak Janko, Bevc Jože, Cokan Slavka, Časl Martin, Čater Karl, Drogenik Karl, Grešak Ivan, Godnik Viktor, Grosman Stefan, Hilbert Kamilo, Hribenik Jože, ing. Ilgo Jože, Jeras Venčeslav, Kodrič Franc, Kolenc Martin, Kos Edi, Kotar Alojz, Kovač Ivan, Kovačič Franc, Kozmus Marjan, Kranjc Rozika, Kumerč Jože, ing. Mali Ludvik, Marčijan Stanko, Medved Jože, Melik Gojmir, ing. Mlejnček Vital, Mežnarič Alfred, Ogrizek Franc, Orel Franc, Pančur Polde, Pečar Osvin, Perc Drago, Pevec Konrad, Pisanec Jakob, Pokeljšek Franc, Polajner Stane, Potočnik Alojz, Reberšak Feliks, Povše Anton,

Prelovec Slavko, Prislan Franc, Ribič Franc, Rojnik Aleksander, Slapšak Jože, Spolenak Franc, Starec Ivan, Svetek Andrej, Sentjurec Hari, Strukelj inženir Janko, Virant Kazimir, Voga Tugomir, Zgank Nesti, Pipuš ing. Dušan, Mravljak Hubert, Grabčšek Ciril, Blagotinšek Fridrik, Stropnik Franc, Medved Vinko, Cvahte ing. Srečko, Karče Bojan, Stegnar Ivan in Veble Jože. Od teh odbornikov je 27 celjanov in 11 odbornikov bivšega šoštanskega okraja.

Proizvajalska skupina kmetijstva: Cizej ing. Dolfe, Debeljak Ivan, Jelovšek Marjan, Krivec Franc, Tavčar ing. Adolf, Turnšek Pangrac in iz bivšega šoštanskega okraja Kranjc Franc.

Odborniki v okrajni ljudski odbor Celje s področja šoštanskega okraja v tem poročilu niso navedeni, ker o njih poročajo poseben članek.

Po zaključnih volitvah je tovariš Simončič opozoril sedanji okrajni ljudski odbor oziroma vse sedanje odbornike, da delo sedanjega zbora OLO ni končano, pravzaprav njegovo delo mora biti ravno sedaj ob reorganizaciji tem bolj aktivno vse do prvega septembra, ko bodo začele z delom nove, večje občine in na novo izvoljeni okrajni ljudski odbor.

Prvi del
»Partizanske ceste«

eksplozijami. Na slavnostnem prostoru so zaključevali vse priprave, ki so sodelavce stale veliko truda in napora, saj je bilo treba iz doline spraviti v strmo pobočje vse od desk, hlodov, pa do pijače, jestevin in pitne vode. Večino tega so morali na ramah znositi v breg.

Udeleženci proslave so začeli prihajati okoli osme ure zjutraj. Koloneljudi, paviljoni ob poti in sploh vse vzdušje je dajalo vtis malega »Ostrožnega«. Iz Savinjske doline in oddaljenih krajev so udeleženci prispeli večidel z avtomobili. Dobroveljčani so s harmonikarjem na čelu prišli na slavnostni prostor tudi zgodaj dopoldan. Od vsake dobroveljske hiše je prišlo po več ljudi in menda ni bilo kmetije, ki ne bi bila zastopana.

Slavnostni prostor je bil v kratkem času in razmeroma z majhnimi sredstvi zelo lepo urejen, posebno tribuna.

Ob deveti uri je prišlo na slavnostni prostor največ ljudi. Takrat so začeli prihajati tudi predstavniki oblasti, organizacij in društev. Slavnostni prostor se je hitro polnil. Ljudje so posedli v travo pred tribuno in pričakovali začetka slavnostnega dela proslave.

Slavnostni del se je pričel okoli desete ure. Na tribuno so prišli gostje, ki so jih navzoči burno pozdravili. Med gosti so bili: član CK ZKS tov. Viktor Avbelj, sekretar za notranje zadeve tov. Mitja Ribičič, sekretar OK ZKS Celje tov. Franc Simončič, predsednik OLO Celje tov. Riko Jerman, sekretar OK ZKS Maribor, predsednik okraja Maribor tov. Boje, politkomisar prvega štajerskega bataljona tov. Čizmek-Bor, ljudski poslanec Helena Borovšak, sekretar OO SZDL tov. Jakob Zen, predsednik okraja Šoštanj tov. Urih in številni drugi gostje.

Najprej je komandant štirih partizanskih patrol, ki so malo prej prišle pred tribuno, tov. Zupanc Ludvik predal raport tov. Avblju in mu sporočil pozdrave borbenih ljudi partizanskih Dobrovelj.

Po raportu je tov. Avbelj obšel vrste vzravnanih borcev, pionirji iz Braslovca pa so na tribuno prinesli šopke gostom, medtem ko so dekleta oktila prsa borbem partizanskih patrol s šopki.

Navzoče udeležence in goste je pozdravil v imenu pripravljalnega odbora in Zveze borcev tov. Lojze Marolt, ko je pozdravil vse goste, je prebral tudi telegram, s katerim je pokroviteljica slavlja, tov. Mica Slandrova-Marinkova, sporočila, da se proslave ne more ude-

ležati in o razveseljenih znakih vse uspešnejšega prodiranja ideje za sodelovanje in mir na svetu.

Vsa dan smo pričali, kako se tudi na znotraj v vsem družbenem življenju pri nas vse močneje uveljavljajo načela socialistične demokracije. Vedno večje število delovnih ljudi sodeluje v organih ljudske oblasti, vedno več nalog se prenaša od državnih organov na delovne kolektive, delavske svete, upravne odbore in na kmetijske zadruge ter razne druge družbene organe. Vse bolj se uveljavlja delavska samoupravljanje, kmetijske zadruge postajajo vedno bolj oblika samoupravljanja v kmetijstvu.

Važen ukrep v smeri nadaljnje demokratizacije in decentralizacije je organiziranje novih občin in okrajev. Dočim so imele stare občine še malo pristojnosti, odločale so lahko samo v manj važnih problemih, bodo imele nove občine že zelo važne naloge, ki so jih doslej izvrševali okraji. Zato bo tudi odgovornost občinskih ljudskih odborov večja. Občina postaja s tem osnovna družbeno-politična in gospodarska organizacija v sistemu ljudske oblasti in državne uprave. S tem se bodo vse važnejše naloge in njihovo izvrševanje približalo delovnim ljudem, ki bodo kot člani ljudskih odborov ali pa najrazličnejših svetov neposredno odločali o odnosih in bodočem razvoju v okviru današ predpisov in zakonov.

To področje spada v gospodarsko močno razvito občino Zalec. Brez dvoma bo močno razvita industrija in napredno kmetijstvo v žalski občini osnova za nadaljnji napredek tega področja.

V 10. letih po vojni je bil pri nas dosežen tudi velik gospodarski napredek. Več kakor podvojila se je v tem času vrednost naše industrijske proizvodnje, za parkrat se je povečala proizvodnja električne energije. To je sedaj krepka osnova za samostojnost naše države, ki ni več odvisna od inozemstva, kjer je večini morala kupovati ogromno večino industrijskih izdelkov za zadostitev potreb svojih državljanov. Danes mnogo tega proizvajamo sami, ne izvažamo surovin, ampak jih predelujemo sami. Vedno bolj se povečuje tudi izvoz industrijskih izdelkov.

Močno zaostaja v razvoju kmetijstvo, ki je skoro še vedno na predvojni stopnji. Tudi za ta zelo važen sektor gospodarstva daje skupnost vse več sredstev za razvoj. Kmetijske zadruge, ki

OBIŠČITE

v dneh od 30. julija
do 7. avgusta 1955

XII. MARIBORSKI TEDEN

REVIJO INDUSTRIJE, OBRTI IN KMETIJSTVA

IZ CELJA...

Sem in tja po Celju

Med noticami »Sem in tja po Celju« smo v našem listu z dne 8. julija letos objavili notico, da »igra na vrtu restavracije VINO-KOPER ob večernih urah tamburaški zbor, v katerem sodeluje večje število otrok obojega spola, ki v poznih nočnih urah igrajo, opazujejo življenje v lokalni, poslušajo govorjenje vinjenih ljudi ter se tako fizično in duševno kvantajo«.

Sekretariat Okrajnega odbora LPS v Celju nam je poslal pojasnilo, v katerem pozdravlja pozornost, ki jo bodisi naša javnost, bodisi posamezniki gojijo do javnega udejstvovanja in življenja naše mladine, hkrati pa sporoča, da je ob predmetnem dogodku šlo le za enkrat nastop mladih tamburašev, ki ne zasluži nekega »upravičenega zgrajanja gostov«.

Vodstvo restavracije VINO-KOPER je namreč pred kratkim povabilo tamburaški orkester KUD »France Prešern«, da bi dvakrat nastopil na vrtu omenjenega gostinskega podjetja. Sprito svoje znane pripravljenosti in delavnosti so tamburaši vabilo sprejeli. Ker pa se omenjeni zbor, kakor naša kulturna javnost ve, deli na zbor odraslih in na mladinski zbor, so »stari« prepustili en nastop mlajšim tovarišem.

Ta zbor, ki ga sestavlja zgolj delovna

PREBIVALCEM MESTA CELJA!

Vabimo prebivalce, da se udeležijo skupne slavnostne seje Ljudskega odbora mestne občine Celje in Mestnega odbora Zveze borcev, ki bo v dvorani Ljudskega odra dne 20. 7. 1955. ob 10.30 dopoldne.

Pozivamo tudi hišne lastnike in upravniške zgradb, da izobesijo zastave in okrasijo okna in zgradbe s cvetjem v čast občinskega praznika in Dneva vstaje.

Ljudski odbor mestne občine Celje

»Kaj se ta mladina toliko usaja zaradi kopalnega bazena, če pa se človek lahko doma, na samem, brez pohujšanja za druge, tudi lahko skoplje?«

...IN ZALEDJJA

Načrti občinskega odbora SZDL Šmartno ob Paki

Zadnji petek je imel svojo redno sejo odbor SZDL, katere so se udeležili tudi odborniki ostalih množičnih organizacij.

Sklenjeno je bilo, da se bo 22. julija slovesno proslavil. Pri proslavi bodo sodelovali naši mladinci, člani »Partizana«, pevci in drugi.

Ker je v SZDL včlanjenih le 55 % volivcev, zato se bo ob priliki pobiranja članarine povabilo k vstopu v SZ tudi še ostale, ki stojijo še izven organizacije.

Da pa bodo naši ljudje seznanjeni tudi o zunanje političnem položaju, je odbor povabil tovariša Marolta, predsednika OO SZDL, da ljudem na poljuben način raztolmači dogajanja v zunanji politiki. Nadalje je povabil sodnika Topolovca iz Soštanja, ki bo ljudem raztolmačil novi zakon o dedovanju.

Ker so tudi gospodarska vprašanja važna, zato je odbor razpravljati tudi o teh. Gostilina »Pri gozdu« se s 1. avgustom ukinje, ki ni rentabilna. V občini, ki šteje nekaj nad 2000 ljudi, ni bilo že dalj časa nobenega krojača niti

UČNI USPEHI V ŠOLI

Na naši osemletni šoli je bil v prvih štirih razredih dosežen 80,40 % učni uspeh. V višjih razredih, kjer je predmetni pouk po učnem načrtu nižje gimnazije, pa je izdelalo 60,01 % učenec. Če pa računamo, da bo polovica onih, ki imajo popravne izpite, razred izdelalo, potem smo z uspehi v tem šolskem letu kar zadovoljni. Razveseljivo je tudi, da so večina vsi otroci — partizanske sirote — razred izdelali; le par jih je, ki imajo popravni izpit iz enega predmeta. Upanje je, da bodo tudi ti izdelali.

Na celotni šoli znaša torej povprečni uspeh, brez onih, ki imajo popravne izpite, nekaj nad 70 %. S tem uspehom moramo biti kar zadovoljni, posebno če pomislimo, da ima polovica razredov popoldanski pouk in da je bil zaradi bolezni, posebno gripe, pouk zelo nereden in otežkočen.

UČNI USPEHI V ŠOSTANJSKEM OKRAJU OB KONCU ŠOLSKEGA LETA

Učni uspehi se na naših nižjih gimnazijah iz leta v leto izboljšujejo, kar je vsekakor pripisati tudi izboljšanju učnega dela na naših osnovnih šolah in nižjih gimnazijah samih. Kljub gripi in drugim boleznim šola v splošnem uspehi na šolah kar zadovoljivo.

Na nižjih gimnazijah je izdelalo 63,5 % učencev. Seveda pa moramo računati, da bo od 24,2 % učencev, ki imajo popravne izpite, izdelalo vsaj polovica, potem bodo dokončni uspehi seveda znatno boljši. Najboljši uspeh ima nižja gimnazija Mozirje (73,3 %), sledijo Velenje (63,3 %), Soštanj (61,3 %), Gornji grad (58 %) in Ljubno (57,1 %). Najslabše so odrezali I. razredi, ki imajo 59,6 % uspeh. Sicer pa to ni čuda, saj mora večina učencev iz IV. razreda osnovne šole prestopiti v I. razred gimnazije, pa če so tudi izdelali komaj z zadostnim uspehom. Najmanj negativnih ocen je v realijah, največ v matematiki. Zanimivo je, da je v Mozirju najboljši učni uspeh. Sicer pa se temu ni čuditi, saj obiskuje to šolo največ otrok iz kmečkega okolja, ki so znatno bolj pridni in manj razvajeni kot drugi.

Na osnovnih šolah je dosežen 78,3 % uspeh. Najboljši uspeh izkazujejo II. razredi (82,3 %), najslabši I. razredi (76,3 %). Med posameznimi šolami so precejšnje razlike. Najboljši uspeh znaša 91,3 %, najslabši pa 44,4 %. Seveda pa moramo tu tudi upoštevati, da kriterij ocenjevanja ni povsod enak. Ocenjevanje je sploh problem, ki potrebuje posebnega študija in dokončne rešitve. Ponekod tudi materialne prilike niso urejene, delovni pogoji težki in zato se ni čuditi tem razlikam. Toda eno lahko trdimo, da se delo in učni uspehi stalno izboljšujejo, tako da smo z dobljenimi rezultati v letošnjem šolskem letu lahko kar zadovoljni.

IZ PREVORJA

Ves bivši KLO Prevorje je priključen komuni Sentjurj. Na Prevorju bomo imeli izpostavo komunne z matičnimi knjigami, da nam ne bo treba za vsako malenkost v Sentjurj. Zagotovljena nam je tudi pošta. Ker imamo za njeno nastanitev tri izbire, si bodo na odgovornih mestih osvojili najbolj ustreza-joč prostor.

Z občino Lesično se bomo razšli kot dobri sosede, ker nam je bila naklonjena. Ko je lani povodenj odnesla mostove in brvi, jih je občina iz podpore za poplavljenе kraje spet zgradila vse dosti boljše kot so bili stari. V Bistrici, ki veže okoliš Zagorja s Prevorjem, smo dobili nov most, podobnega so že drugič zgradili v Dobjem pri Planini pri Verku, svoj delež je občina prispevala h gradnji mostu blizu Martina Laha v Dobjem. Nove brvi so veseli prebivalci v okolici Bevečevega mlina na Dolu, nova je brv pri Pakju v Gornjem Dolu, obnovljene so brvi do Cecilije Perc v Straški gorei, Potočnikovem mlinu v Bistrici itd.

Pri obnovi požganih domačij smo bili prav tako med prvimi. Ko je zadnjič Zveza borcev razdeljevala kredit, so dobili Prevorjani preko 5 milijonov.

Elektrifikacija je zastala, vendar smo dobili svoj čas več kot tri četrt milijona pomoči, da smo zgradili transformator na Prevorju in do njega iz Lesičnega daljnovid. Sami zaradi šibkega gospodarskega stanja v denarju nismo kaj prida prispevali, zato smo si pa zavili rokave in prispevali s prostovoljnimi delom prav lep delež.

Pieteta do pokojnikov je zahtevala popravilo razpadajoče mrtvašnice na Prevorju, ki jo je občina temeljito obnovila, da je sedaj gotovo ena najlepših v okolici.

Svojim strankam se z odličnimi izdelki ročnega čevljarstva priporoča

OBRTNO PODJETJE
ČEVLJARSTVO
Celje — Trg Svobode

AVTOMEHANIČNA
DELAVNICA
CELJE

Pod Aljaževim hribom in
POPRAVLJALNICA KOLES
CELJE — ZIDANSKOVA
nudita svoje usluge poceni, solidno in hitro

BRIVNICA »JANEZ«
Celje — Trg V. kongresa

se toplo priporoča cenjenim strankam

Zaradi slabega gospodarjenja 5,4 milijonov dinarjev izgube na kmetijskem posestvu v Sentjurju

Pod vodstvom podpredsednika OLO Celje Mirana Cvenka je bila pred dnevi redna seja Sveta za gospodarstvo pri Okrajnem ljudskem odboru. Razen ostale problematike so člani sveta za gospodarstvo na tej seji v prvi vrsti razpravljali o nekaterih problemih s kmetijskega področja. Tako so člani sveta med drugim ugotovili, da kmetijsko posestvo Sentjurj, kljub nekaterim objektivnim pogojem ni doseglo tistih uspehov, ki bi jih lahko in ki bi jih moralo. Res je, da je posestvo imelo silno raztresene obrate po bližnji in daljni okolici in da je bilo to posestvo šolski poskusni obrat, vendar pa to niso zadostni argumenti, da bi ta obrat s sedežem v Sentjurju izkazal izgube v višini 5,4 milijonov dinarjev.

V razpravi, kaj bi bilo najbolje storiti, so člani sveta sprejeli sklep, da naj najprej Okrajni ljudski odbor v Celju plača podjetju Okrajne zadrudne zveze v Celju 2,5 milijonov dinarjev na račun dolga, ki ga ima posestvo v Sentjurju (vsekakor zanimiv in pomisleka vreden sklep — op. uredništva) ter nadalje, da naj se posestvo v jeseni po žetvi preosnuje tako, da postaneta posesti v Slomu ter na Blagovni samostojna obrata, nadalje, da zemljo v Zumpu dobi pristojni ljudski odbor s priporočilom, da jo dodeli v obdelovanje bližnjim bajtarjem in končno, da bo travnike in pašnike na Planini prevzela Okrajna zadrudna zveza. Posestvo v Sentjurju pa naj postane izključno šolski obrat. V tej zvezi so bili člani sveta že mnenja, da bo tu treba urediti nekatera kadrovska vprašanja, ki so bila tudi povod za slabo gospodarjenje na celotnem obratu.

Mladinski tisk

učenci za mladinski tisk 50.580 dinarjev, kar je vsekakor lepa vsota, ki bo prinašala otrokom visoke obresti. Tako se otroci navajajo vzljubiti našo lepo knjigo.

Čudno ni, da so otroci zaradi tega vedno bolj poslužujejo tudi knjig iz šolske knjižnice. Imajo pa tudi bogato izbiro mladinske književnosti; saj je bilo samo zadnja leta naročenih preko 500 novih mladinskih knjig. In to je prav! Saj je vendar znano, koliko lažje je delo v šoli tam, kjer otroci radi berejo knjige. Omembe vredno je tudi, da je v okraju edino naša šola naročena na vseh pet zbirk Mladinske knjige, ki so namenjene naši mladini.

Naše učiteljstvo se v polni meri zaveda, da je treba mladinski knjigi utreti pot v naše šole, kajti sedanji naročniki in bralci mladinskih knjig bodo, ko dorastejo, najboljši odjemalci naše lepe slovenske knjige.

IZ SODNE DVORANE

28-letni šofer Dimitrijevič Stojan iz Leskovca v Srbiji je 5. decembra 1954 brez dovoljenja pobežnil v Avstrijo. Od tam pa se je 17. 1. 1955 s potno dovolilnico, izdano od našega predstavništva v Gradcu zopet vrnil v domovino. Dne 20. 2. 1955 je hotel v družbi še petih drugih oseb zopet brez dovolilnice preko meje. Tem osebam se je ponudil, da jih bo na pripravnem mestu pri Ozbaltu na Pohorju spravil preko meje za 115.000 din. nagrade. To se mu pa ni posrečilo, ker so ga varnostni organi že v Celju izsledili in aretirali. Obsojen je bil na 1 leto zapore. — Tudi mladoletna Z. F. in V. J., oba iz okolice Celja, sta hotela 12. 4. 1955 brez dovoljenja preko meje v Avstrijo, kar jima pa ni uspelo. Kazen za prvega 5 mesecev, za drugega 1 mesec in 15 dni zapore.

28-letni industrijski delavec Kristan Franc iz Nove vasi pri Sentjurju je lani 19. septembra na cesti pri Sentjurju pretepel Rojč Jožeta in ga lahko telesno poškodoval. Obsojen je bil na 2 meseca zapore, pogojno za dobo enega leta.

Bračič Jožefa iz Zg. Laž pri Ločah je meseca oktobra 1954 kupila po nizki ceni od Stefana Rebernaka moško kolo, vredno okrog 15.000 din. Rebernak je prodano kolo ukradel in Pesjem pri Soštanju. Ker je bila kupna cena nizka in ker Rebernak ni imel nobenih listin za predmetno kolo, bi Bračičeva lahko vedela, da kolo ni bilo pridobljeno na pošten način. Obsojena je bila zaradi prikrivanja na 3 mesece zapore, pogojno za dobo enega leta.

31-letni Dušak Jože, industr. delavec iz Šmartna ob Paki je od kmeta Borniška Alojza iz Sp. Hudinje pri Celju pod raznimi pretevezami postopoma izvalil 11.500 din gotovine. Od Smid Eda, knjigovodje v Tovarni organskih barvil v Celju, je tudi izvalil 2000 din gotovine, od sindikalne podružnice v tej tovarni pa 10.000 din gotovine. Navajal je, da ima bolno ženo v bolnišnici, da se je sin ponesrečil pri vojakih in umrl, da rabi denar za pogreb itd. Ko so mu tla postala prevročna, se je napotil proti Mariboru, da bi nekje pri Selnici brez dovoljenja pobežnil preko meje v Avstrijo. Bil pa je od varnostnih organov izsleden. Obsojen je bil zaradi goljufije in poizkusa pobege preko meje na eno leto zapore.

38-letna Č. M. iz Celja, Cinkarniška ulica, je v avgustu 1954 v Cinkarni v Celju vzela 40 kg svinca, vrednega 6000 din. Kazen tri mesece zapore, pogojno za dobo dveh let.

25-letna B. K. iz Murske Sobote je maja 1954 vzela H. M. v Celju zlat prstan, vreden 3000 din. Kazen 25 dni zapore.

Kronika nesreč

Pri delu v rudniku si je zlomil nogo Vidovič Franc iz Pongraca pri Grižah.

Ključnico si je zlomila pri padcu Zagajšek Marica z Babne gore pri Slivnici.

Konji so se splašili Stefanu Cvenku iz Sempteta. Padel je z voza in dobil težke poškodbe na nogi.

Pri padcu si je zlomil nogo Kovačič Avgust iz Smarja.

Zile na roki si je v samomorilnem namenu prerezal S. M., stanujoč v Zagati v Celju.

Pri delu je stroj poškodoval roko Francu Stefančiču iz Polzele.

S češnje je padel Bandj Anton iz Luč. Zlomil si je roko in hrbtnico.

Pri padcu si je zlomil ključnico Svet Alojz iz Ločice pri Polzeli.

Pri padcu na cesti je dobil težje poškodbe na glavi Kolar Franc iz Slivnice.

Pri padcu z voza si je zlomil rebra Kladnik Rudolf iz Javorja pri Slivnici.

Gad je pičil Drev Greto iz Sentjanža pri Velenju.

Pri delu si je zlomil roko Kampuš Josip iz Brezna pri Humu na Sotli.

Pri padcu pod voz si je zlomil roko Ducman Franc iz Strmca pri Rogatcu.

Dokl Ivan je bil zaposlen pri popravilu električnega voda v Mestinju. Drog se je zvrnil. Dokl je pri padcu dobil težke poškodbe na glavi, ki jim je v bolnišnici podlegel.

Kratka, toda zmagovita pot Celjske čete

Tovariša Rudija Hribarja sem našla v pisarni Tekstilne tovarne Sempeter. Celjska četa, celjski praznik, 6 preživelih borcev — torej intervju. Ker sta tov. Hribar Rudi in njegova žena tudi med onimi preživeli, me je takoj razumel, zakaj gre.

Ponudil mi je še sestanek z ženo Jožico, ki da se vsega bolje spominja, saj je Celjsko četo spremljala na mnogih poteh. Tako smo se vsi trije našli na njenem domu v Latkovi vasi.

Vsedli smo se torej na pomenek o doživljajih Celjske čete in zakonca Hribar sta izmenično obujala spomine. Prav dobro sta se — zlasti Jožica — spominjala mnogih podrobnosti, le imena sotovarišev so njima več ali manj spalnela. Tako je zgovorna Jožica pričela pripovedovati:

»Naša družina je bila že takoj v početku okupacije »zaznamovana«, ker se z možem nisva hotela vpisati v Heimatbund. Vedeli smo, da bodo Nemci nad nami izvajali sankcije, pa si nismo več upali spati v domači hiši. Tako smo se v začetku junija 1941 zbrali v Grižah pri Poteku Vinku na seniku: bratje Dominik, Franc in Rudi Hribar, Pečnik Tone, neki frizer iz Pake in jaz. Bili smo že ilegali. Ker še nismo imeli smernic in pravega dela, je mene potegnilo brepenenje domov v Sv. Lovrenc. Toda bila sem izdana in nemška žandarmerija je hišo še isti dan obkolila. Pri zadnjih vratih se mi je posrečilo zbežati v sosednjo hišo, od tu pa naprej na senik. Nemci so pretaknili tri hiše, toda Turnševskega senika se le niso dotaknili. Pridružila se mi je še svakinja Ivanka Hribar in sva jo skupno mahnilo proti Trbovljam. Tu sva se srečali s prvo trboveljsko skupno ilegalcev, od katerih se predvsem spominjam Tončke Čečeve (ki je bila skrita v čebelnjaku) in Hohkravta. Tončka je ostala v Trbovljah še par dni, s Hohkravtom pa smo šli proti Kleku, kjer smo imeli sestanek z drugimi Trboveljčani. Sem so prišli naravnost iz jame tudi trboveljski rudarji, ki so imeli na sebi še rudarske obleke.

Drugi širši sestanek je bil na Kalu pod Mrzlico. S tega sestanka se spominjam Plaskan Ivana, ki je bil vojaški instruktor, in Vipotnik Albina. Z druge strani pa je prišel Hohkravt — in ta je že prinesel smernice za prve akcije. Govorili smo že o zbiranju orožja in formiranju obojestrnih skupin. Šli smo nazaj v Savinjsko dolino. Roka-Biba, Mravljak Dušan, pesnik Kajuh, Piki in Rudi Hribar so nosili znake pasivne obrambe, pa so jo mahnil kar naravnost v žandarmerijsko postajo St. Pavel in tam pobrali 20 pušk. Grenko Franc je bil takrat postavljen na žandarmeriji za pomočnika, pa je izročil puške, še preden so prišli Nemci. To so bile naše prve puške. Šli smo z njimi v Trbovlje, tam pa se nas »slovenski fantje« hoteli razorožiti, toda po mnogih tveganih polkousih se nam je le posrečilo obdržati orožje. Puške smo skrbno skrili v hosti nad St. Lenartom. Na te puške so računali Trboveljčani in mi. Domenjeno je bilo, da bi napadli ščitpavelsko in braslovsko žandarmerijo. Ko pa je šel Plaskan v skrivališče iskat naše puške, se ni več vrnil, ker so ga Nemci ujeli in zaprli. Zaprl pa so tudi še tri tovariše, ki so namerali napasti te postojanke. Tako smo bili spet raztepeni vsak na drugem mestu in z napadom ni bilo nič.

Jaz sem se ta čas zadrževala v Sentjurju v Novakovem mlinu. Tu sem se srečala s tov. Stante Petrom-Skalo, ki me je odpeljal iz hiše. Šla sva proti Resevni. Po poti mi je povedal, da se bo formirala Celjska četa in da gre zanj iskat primeren prostor. Pri Resensku sva našla Novaka Ivana, ki se je takrat že skrival pred Nemci. Vsi trije smo iskali prostor in začele so se priprave za taborišče. Ko sem se po par dneh vrnila iz Celja, kamor me

je tov. Peter s kolesom odpeljal v neko hišo, kjer je imel postojanko, sem v zasilnem taborišču na Resevni našla že več ljudi. Zbrali so se Peter, Vovk Karel, Ivan Novak, Skvarča, pek Jože, študent Vrčkovnik Miro, kovač Sirca Ivan ter midva z Rudijem. Komendant je bil Vrnunč. Naš pozdrav takrat ni bil Smrt fašizmu — svoboda narodu, ampak »V boj — za svobodo«.

Kasneje je Boršič pripeljal še dva Arabca, ki sta pobegnila s transporta v Nemčijo. Postavili smo si dva tabora. Jaz sem bila postavljena za kuharico, fantje pa so pogosto odhajali in prihajali. Nekega dne me pustijo samo z Arabcema. Ker je okrog taborišča nekaj sumljivo lomastilo, sta pogumna Arabca odšla na ogled, mene pa pustila samo v taborišču. Bila sem v nemalih strahih, saj se je sumljivo lomastenje še vedno slišalo v neposredni bližini šotora. Se nikoli v življenju nisem imela puške v rokah, toda topot sem jo zgrabila — in kar bo, bo — bila sem pripravljena tudi streljati. Srečni je strahovito razbijalo. Toda šum je polagoma povsem utihnil — menda je bila kaka gozdna žival — grozne minute so se mi dozdevale večnost, ko sem sama, prvič s puško v roki čakala na napad. Čez nekaj časa sta se Arabca vrnila in eden od njiju se je že naučil toliko slovenskega jezika, da me je znal pomiriti s »Tovarišica, nič Nemec«.

Komisar in komendant Vrnunč-Buzda nas je pripravljali na razne akcije in imel predavanja. Pri Novaku smo zbirali hrano in orožje. Ko se nam je pridružila še Hermina Seničarjeva, ki je dobro poznala okoliške kmete, sva midve bolj zbirale hrano, moški pa so pogosto odhajali na akcije. Domenjeno je bilo, da bi napadli slivniško žandarmerijsko postajo in obračunali z nekaterimi izdajalci, ki so se že pojavljali. Peter Skala in Vrnunč-Buzda sta se napotila v gostilno Graselli, da bi proučila položaj. Nemci in izdajalci so ju sumljivo opazovali, pa sta se mirno odpravila iz hiše. Toda pred hišo ju ustavi nemški »Halt«. Peter je zbežal proti skalam in začel streljati, Vrnunč pa je hotel preskočiti jarek in padel v Voglajno. Samokres je imel v hlačnem žepu na zadro, pa je v vodi nikakor ni mogel odpreti. Nemci so ga dobili in ustrelili v Celju.

Naše taborišče je bilo izdano. Za izdajstvo smo še pravočasno izvedeli in se umaknili na drug hrib. Res pa so Nemci napadli prvo taborišče, ki pa jih je čakalo — prazno. Takrat sem bila jaz pri Stantejevih v Celju, ki so že zvedeli za napad. Bilo je silno razburjenje, ker so dobili obvestilo, da so pri napadu vsi naši padli. Petrov oče, ki je že bridko jokal za sinom, se mi je v srce zasmilil in sem jim zatrjevala, da to ni mogoče. Odpravila sem se takoj v Dramlje in pri Jakopinu na kozolcu našla Hermino, Rudija, Skvarčo in Turka. Povedali so mi, da je Peter živ, da pa je gotovo izgubljen Vrnunč. Sestali smo se v Čretu pri Farčniku. Zdej je postal Peter naš komendant. K Farčniku je prišel tudi Vili Šlander. Spet smo se razšli, jaz v Savinjsko dolino, Modras-Skvarča je ostal pri Farčniku, Jože Turk je šel v Prebold, pa so ga zgrabili na grobeljskem mostu in potolkli. Rudi je čakal v Dramljah. Vili Šlander je zbral fante in so šli proti Svetini. Ko so bili na hribčku Svetine, sta Vili in Miro Vrčkovnik zagledala nekega moža, ki se je skrival za bukami. Šla sta za njim, izdajalec pa se je spretno umikal in jih zvalil v zasledo. V tej borbi, ki jo je vodil Vili, so popadali vsi, Arabca Junis in Krim pa sta se zatekla na nek kozolec in kot smo slišali, sta živa zgorela. V tej zadnji hajki je padlo 8 partizanov Celjske čete in s smrtjo le-teh (Šlandra Vilija, dveh Arabcev, Vrčkovnik Mirota, Jožeta Mlakarja — imen ostalih pa se ne spominjam) se je razbila Celjska četa nekako v septembru leta 1941.

OB PRAZNIKU VSTAJE SLOVENSKEGA NARODA IN OB
OBČINSKEM PRAZNIKU CELJA ISKRENO ČESTITA VSEM
OBČANOM DELOVNI KOLEKTIV TOVARNE

ŽIČNA

TOVARNA ŽIČNIH IZDELKOV

CELJE, IPAVCEVA ULICA 20 — TELEFON 21-43

TER PRIPOROČA SVOJE IZDELKE VIŠKE KVALITETE. —
IZDELUJE ŽIČNA PLETIVA IN TKANINE, POSTELJNE
VLOŽKE, KOVINSKO POHIŠTVO TER MREŽE IN RAZNE
ŽIČNE OGRAJE

CENE KONKURENCNE! DOBAVA PROMPTNA!

INVESTICIJE ZA TOVARNO TEHTNIC SE BODO BOGATO VRAČALE

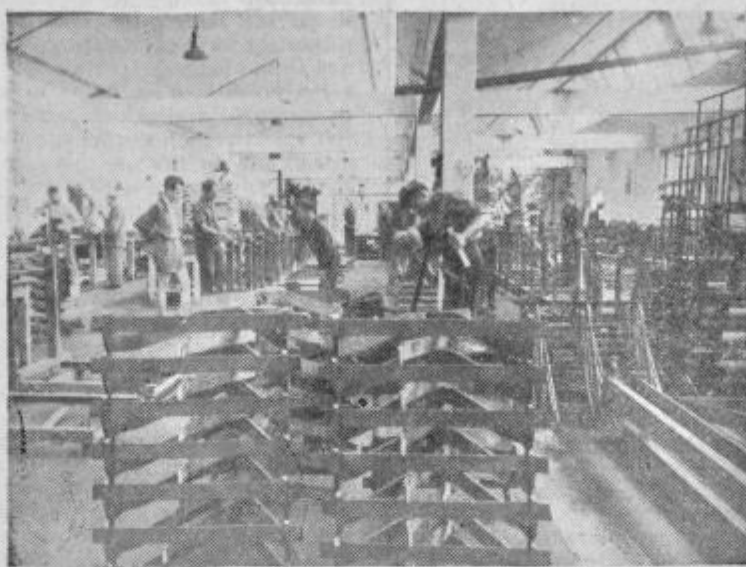
Če bi pred par leti obiskali stari obrat Tovarne tehtnic v Celju in če bi vedeli, da je to v Jugoslaviji edina tovarna, ki se bavi izključno s proizvodnjo tehtnic — in če bi pri tem še upoštevali dejstvo, da so po osvoboditvi z industrijsko izgradnjo potrebe po tehtnicah

pri nas zelo narasle, bi se nemalo začudili, da celjska Tovarna tehtnic v tako tesnih in raztepenih prostorih zamožnost kakovitativno in kvantitativno ustvarjati takšno proizvodnjo, da v polni meri zadovoljuje domače potrebe in v neki meri tudi izvoz.

nosno zgraditi novo tovarno. Ljudski odbor mestne občine Celje je pokazal dovolj razumevanja za želje in potrebe prizadevnega kolektiva in osvojil predlog, da se pri bivši tekstilni tovarni na Spodnji Hudinji z adaptacijami in dograditvami na 4300 kvadratnih metrih zazidane površine uredi skupen modern obrat Tovarne tehtnic. V letu 1952 so začeli s prvimi adaptacijami in leto pozneje so nekaj odelkov že preselili v novi obrat.

Lani so pričeli z gradnjo velike montažne hale, ki bi po pogodbi odnosno po planu morala biti do konca preteklega leta gotova. Gradbena dela pa so se zaradi pomanjkanja denarnih sredstev zavlekla v letošnje leto, vendar jo te dni dograjujejo. S tem bo ena četrtina predvidenega programa realizirana. Toda s tem bo šele kovinski del tovarne združen, medtem pa bo vse drugo (oddelek pločevinastih mrež, mizarska delavnica itd.) še ostalo raztepeno po mestu. Razumljivo je, da je zaradi razdvojenega obratovanja na različnih mestih delo zelo oteženo, kot je oteženo tudi porazdelitev delovne sile.

Od male obrtne delavnice - do moderne tovarne

Delavnica v novi zgradbi na Spodnji Hudinji

V Kocbekovi ulici je že leta 1894 obstajala mala obrtna delavnica, kjer je 10 delavcev podjetnika Rebeke izdelovalo decimalke in balančnice. Pred prvo svetovno vojno pa je Rebeke delavnico preselil na Mariborsko cesto in razširil kapaciteto na 50 delavcev. Pro-

izvodnja je polagoma naraščala in prostori so postajali pretesni. Število zaposlenih se je po osvoboditvi trikratno dvignilo in tovarna se je pred par leti znašla pred alternativo: ukiniti prepo- trebno tovarno ali kapaciteto občutno znižati — ali pa razširiti obrat od-

50 vrst raznih tehtnic - rekonstrukcija starih, kontrolni aparati, uteži in še kaj

Kolektiv, ki ima za sabo že 60-letno tradicijo, izdeluje vse vrste tehtnic. Sloves o dobri kakovosti in solidni ceni celjskih tehtnic, ki so enake ali pa celo nižje od inozemskih, je prestopil že meje naše domovine. Ker pa tovarna zaradi tesnih razmer zaenkrat še ne more toliko proizvajati kot bi lahko, je sklenila za letos izvozne pogodbe le z Egiptom. Iz laskavih pohval, ki jih egiptovska država naslavlja na celjsko tovarno tehtnic je razvidno, da je z materialom izredno zadovoljna in prosi vedno novih količin. Te dni ji bo zato tovarna poslala nove silos tehtnice za tehtanje oljarij.

V novih obratih na Spodnji Hudinji obratujejo danes že štirje oddelki. V prvem izdelujejo balančnice, namizne in osebne tehtnice. V drugem skladiščne tehtnice vseh vrst, živinske ter vagonetske tehtnice, v oddelku III. pa krožne tehtnice vseh velikosti. Zraven je še

no skalo in te dni gre v promet tudi že prva serija mlekarjskih tehtnic. Za prihodnje leto ima tovarna v programu žerjavne tehtnice za črno metalurgijo. Večino od teh naštetih tehtnic smo do nedavnega uvažali.

Za naše gospodinjice bodo gotovo razveseljiva novost manjše, lične kuhinjske tehtnice, ki smo jih doslej zelo pogrešali v našem gospodinjstvu. Nove »Tip-top« kuhinjske tehtnice v kombinaciji jugoplastike bodo imele tehtalno možnost do 5 kg in bodo v primerjavi z uvoženimi zelo poceni, kakovosti pa ne bo prav nič zaostajala za tujimi izdelki. Koncem prihodnjega leta si bodo te lične tehtnice naši potrošniki že lahko nabavili.

V starem obratu na Mariborski cesti se danes nahajajo še upravni prostori in pa oddelek za težke konstrukcije, ki pa se bo v začetku prihodnjega meseca že preselil v novo halo na Spodnji Hudinji. Po načrtih bo v prihodnjih letih ta montažna hala podaljšana vse do današnje barvarne, ki se zaenkrat nahaja še v zasilni in vse pretesni lopi. Problem barvarne živo zadeva kolektiv, saj mnogokrat izgotovljene konstrukcije ležijo več dni zunaj pod milim nebom in so izpostavljene vremenskim ne- priklam. Često se dogodi, da morajo delavci tehtnice, ki jih je namočil dež, še enkrat prebarvati, prej ko gredo v prodajo. Vse to pa močno bremeni proizvodne stroške, zato pa upravičeno težko čakajo podaljška nove hale, da bo tudi barvarna šla pod isto streho.

Silos — avtomatska tehtnica z nosilnostjo 200 kg

oddelek, kjer izdelujejo polavtomatske registrirne aparate za vse vrste tehtnic, vagonetske tehtnice, dozirne tehtnice, tehtnice na transportnem traku, ki jih uporabljajo rudniki, silos tehtnice za kmetijska gospodarstva itd. Pred kratkim pa so začeli izdelovati prototip skladiščnih avtomatskih tehtnic s krož-

PREDLOG NEKATERIM DRUŠTVOM

Nekatera društva si že dalj časa razbijajo glave, kam bi namestila svoje društvene omare, ker pristojni organi nič kaj radi ne izdajajo dovoljenj za nameščanje lesenih skatelj po zidovih. Večina njih omarič ostane tudi kaj kmalu zanemarjenih.

Da se tem »težavam« odpomore, predlagamo društvom, da uporabijo v ta namen neizkoriščene izložbe, ki jih je nekaj po mestu. V Beogradu so ta način društvenih izložb uvedli že pred leti. Predlog je torej: proč z lesenimi skatljami po zidovih — društva si naj uredijo svoje izložbe.

PRIREREDITVENI ODBOR »TEDNA TEKSTILCEV« CELJSKEGA OKRAJA

potrebuje za veliko modno revijo večje število manikenk in manikenov.

Odbor bo nastopajoče manikenke in manikene honoriral. Vsi zainteresirani naj se pridejo predstaviti 25. julija ob 19. uri na Mestno trgovinsko zbornico.

KOLEKTIV TOVARNE TEHTNIC ČESTITA VSEM DELOVNIM LJUDEM
CELJSKE OBČINE K PRAZNIKU — 20. JULIJU!

Proizvajamo in nudimo našim odjemalcem:

moške dokolenke in kratke nogavice vseh vrst, ženske bombažne dolge, kratke z gumico in dokolenke, ženske svilene od navadnih do najfinejših, otroške dolge, kratke in dokolenke.

Osvojili smo proizvodnjo in nudimo trgovski mreži naše najnovejše proizvode, ki so enakovredni inozemskim!

Iskra je vzplamtela...

Nekaj dni je že, od kar stresa strah in groza po slovenski zemlji motorizirani Atila. Zdi se, da venejo velike bele marjetice in sahnejo one čudovite pla-

oeh je zagorel tisti nepogasljeni ogenj, ki je enak onemu v očeh prišlecev. »Pojdimo, Očeta so nam že itak odpeljali!«

z bujnimi lasmi. Bog daaj srečno! se utrja iz nje.

Sinovi se strgajo kot da niso tu rojeni. Laže je, če je slovo kratko...

Ze so daleč. Toda žalostna mati je še vedno na pragu. Solze, grenke solze, polnijo beli robec, ki se do onemoglosti dviguje, dokler ne izgine zadnja šesta pika na horizontu.

Sest fantov. Se jim lebdijo pred očmi materina podoba. Toda klic ujetega po svobodi je močnejši. Domovina je mati vseh mater.

Juljski upor je dal vojski tudi teh šest sinov. Naša domovina je veliko boljše. David naperi kamen na Goljato in ga uniči. Upor se širi kot razbesneli ogenj, ki divja — in ga nihče več ne more pogasiti.

Po hribčkih in hribih gore krvavi kresovi. Naj le čutijo krvniki brez duše, da gre zares!

In gozdovi pojejo pesem, ki je vsak dan bolj zmagovita. Tudi žrtve so. Ali slutiti mati, da je že izgubila tri? Toda brez žrtv ni zmage!

Vse zastoj: talci in množično ubijanje ljudi. Nič ne zadrži partizanske vojske, ki vsak dan koraka naprej.

Mati še vedno čaka, nema in nemirna, na pragu. 1945. leto ji vrne le tri. Vse bo treba pozabiti. Z njo trpi in se istočasno veseli tisoče družin.

Saj je svoboda naša! In maj 1945 je najlepši spomin na tiste krvave in s solzami pomešane julijske dni.

Tak je naš narod! Nikdar miren in nikomur pokoren! Svoboda je biser, zlato — toda še vse več in več. Je neprecenljiv zaklad, za katerega se je vredno boriti in umreti.

Vidim te, mati, ki čakaš solznih oči. Darovala si nam življenje in kdo se sicer naj bori zate, če tega ne napravijo Tvoji sinovi!

V. Šmajš

Prvi komisar Celjske čete, zdaj generalmajor Peter Stante-Skala ob osvoboditvi Celja

ruše v rumenem polju. Vseponosd tista grozeča tišina, ki jo odsekano pretrga le v soncu svetleči se nemški škorenj, jekleni orjaki v daljavi in v mozeg segajoče sikanje železnih ptic.

Toda slovenska zemlja ne žaluje dolgo. Čas je odmerjen kot še nikdar. Slovenska zemlja ni rodila nežnih in mehkužnih sinov, ki jih vsak pih poredere. Koliko neizmirljive energije je zbrane v srcih tistih, ki za ljubezen napravijo poslednji korak... Kralj Matjaž spi z zvesto vojsko pod Peco, Planino, Mrzlico, Uršljo goro... Vstal bo in vstal bo z njim naš kralj!

A ostal bo le, ko se bo treba boriti za enakopravnost in svobodo vseh. Pravi trenutek je. Junak je izdrl jekleni meč in prebudil vojsko. Leto 1941 — po tisoč letih sanj o lepšem in boljšem življenju.

Slovenska zemlja joka. V njej se poraja uporniški duh stoletij.

Prost mora biti, prost moj rod, na svoji zemlji svoj gospod (Prešeren).

Prvi talci. Požgane vasi. Ob cesti visijo na golih vejah trupla upornikov — neme priče grozodejstev in še silnejše sovraštvo do tistih, ki so preko krvi in vsega hoteli imeti svet v svoji pesti.

Frankolovo, Maribor, Dachau, Mauthausen in še in še...

Matjaževa vojska se veča in veča. Partizanska pesem odmeva v globini svobodnih gozdov.

Na gozdnem obronku je uborna kočica in sedem zdravih fantov. Julijski večer. Lahna sapica liže razgrete deske, na katerih slonijo. Veselo požvižgavanje kosa se meša v pritažen pogovor mladih. Nenadoma od nekod rezek strel: prvi, drugi, tretji in vedno več.

Ali je mogoče? Koči se bližajo vojaki s petokrako. Vodi jih star in prekaljen španski borec. Prijazno se pozdravijo. Načrt jim je kot na dlani. »Borimo se za slovensko zemljo, za naše družine za pravičnejšo ureditev pri nas po vojni.«

Fantje, vsi polni življenja, nemo poslušajo.

Hitro mineta dve uri. V njihovih

Ni dano vsakomur

Ko so zaprli in obsodili poslovodjo Gustlna, se je javno mnenje takole podelilo:

»Zdaj so ga, ko že po vseh strehah vrabci čivkajo. In — kaj pa je tistih nekaj mesecev! Pesek v oči. Za take bi se spodobilo vse kaj drugega! Tako so se spodobili zoperniki.«

»Kje se še pa kaj pozna tistih nekaj tisočakov?! Za vsak šmarn pa tudi ni treba človeka zapirati, kajti ima lahko človek smolo in je smolo šteti med olajševalne okoliščine.« Tako so se ujedali prijatelji.

»Ni napak dečko ta Gustl, le malce visoko je letal, pa se mu je zavrtilo. Pa malo več previdnosti mu ne bi bilo na odmet. Sicer pa arest! Kdo pa še ni sedel? Tako so se prostodušili tisti, ki o sebi pravijo, da so z eno nogo takorekoč stalno v arestu.«

»Le kaj je pretentalo nesrečnega človeka? Zdaj pa ima. In sramota! Uboga žena! Ubogi otroci! Da, našli so se tudi take sorte ljudje in še več. In — kaj pa je bilo malo.«

Cene Praznorok od mestnega podjetja »Snanesnaga-imeksport« je delil vsa mnenja z ozirom na to, s kom je pač mnenje izmenjeval. Ko pa se je pomnil z Rokom Skokom, je postal poslovodstvo Gustlnu do obisti zapisten. To pa je bilo takole:

Prijateljta sta se sešla ob šilu in je Cenetu Praznoroku kaj zdrknilo s srca: »Rok Skok in prijatelj, pisma raznašaj in čenke prinašaj, kako pa kaj ti meni o onem s poslovodjem Gustlnom?«

»A-a, Gustl? Padel je. V gospodarski kriminal je padel za tri leta.«

»Da je padel? V kriminal? In za to tri leta?«

»Za to in za tri milijone. Le kratko

leto za vsak milijoneček! In te vprašam. Cene Praznorok in prijatelj, ali pa ti zaslužiš na leto okrogel milijoneček, a?«

»Mili... mili... jonček... Na... na leto...« je lovil sapo Cene Praznorok, da mu je kakor v pobožnosti zvijalo oči in mu je tresoča roka sama od sebe šlatala po šilu. »Nn-ak!«

»Seveda ti ne, Gustl pa!« je otiral oni jezik, da je le-temu šumelo po glavi. »In je po mojem mnenju Gustl tič, ljudski talent takorekoč in še računati zna. Pa si je bojša dejal: eno letce za milijoneček in se ga v civilu kar meni nič tebi nič ne zasluži. Vidiš, tak! In bo imel hišo in še kaj drobščia za kako šilce, ali karsibodi in bo zategadelj obratjan in še sile mu ne bo zastraž službe.«

»Ja... Ja... fest služba, ja...« je goltal jezik Cene Praznorok. »Ja, kako se pa to stori, da padeš v onegavi kremenon, ja...«

»Ja, kako? Kako? Kako pa je storil cigan, ko se je znašel sam med jatiko ptičk, ki se jim račke pravi in so bile tolste?«

»I kako? Tako...« je naredil Cene Praznorok kretnjo, kakor bi zamahnil s koso.

»Tako, da! — Zdaj pa moram naprej, da spraznim torbo.«

In je Rok Skok poskočil, Cene Praznorok pa je ostal in je buljil v prazno šilce, videl pa je le onegavi kriminal. In ga polje misel nanj ni več zapustila, temveč ga je žrla ko už za ovratnikom. In je Cene Praznorok vsak tolikrat vzdihnil: »Da mi je pasti v kremenon!«

Tedajci pa je Cene Praznorok dognal, da je tuhtanja dovolj in nič ne izda,

OB PRAZNIKU MESTA CELJA IN DNEVU VSTAJE SLOVENSKEGA NARODA POŠILJAMO VSEMU PREBIVALSTVU, VSEM DELOVNIM KOLEKTIVOM, POLITIČNIM IN DRUŽBENIM ORGANIZACIJAM MESTA CELJA BORBENE POZDRAVE Z ŽELJO, DA BODO NADALJNJI USPEHI V RAZVOJU NAŠE SVOBODNE, SOCIALISTIČNE DOMOVINE TUDI V BODOČE PLODNI KOT DOSLEJ

MESTNI ODBOR ZB NOV
C E L J E

Celje v borbi za narodno in socialno osvoboditev

Celje je kot industrijsko mesto vedno predstavljalo tudi središče borbe za delavske pravice in je v tej vlogi eno najvidnejših med slovenskimi mesti. Celje je bilo vrsto let pred vojno v ospredju politične borbe proti neljudskemu režimu. Vrsta dogodkov potrjuje vodilno vlogo celjskega delavskega razreda v delavskem gibanju celotnega celjskega področja. Vrsta imen najvidnejših revolucionarjev je povezana s Celjem. Tu so živeli in delali FRANC LESKOŠEK, SLAVKO SLANDER, MILOŠ ZIDANSEK, FRANC VRUNČ, DUŠAN KRAIGHER, TONE GRČAR, PETER STANTE, dr. ALEŠ BEBLER in drugi. Ti ljudje so vodili delo Komunistične partije, katere vpliv se je močno odražal med celjskimi delavci in v ostalih ind. središčih celjskega zaledja. Med najvažnejše predvojne akcije sodijo stavke v Preboldu in Celju ter zmagoslaven zlet »Svoboda« na celjskih ulicah. Že leta 1921 je družil celjske delavce pevski zbor »Naprej«, iz katerega se je pozneje razvila močna kulturna organizacija, ki je tudi v političnem življenju doprinesla levji delež v prid delavskega Celja. Leta 1935 se je velikega zleta »Svoboda« udeležilo okoli 20.000 članov.

V Preboldu je bila že v letu 1932 ustanovljena tajna partijska organizacija, leto dni pozneje pa je bila v Celju že konference okroglega komiteja v nekem mlinu pod Hudičevim grabnom. Partijsko delovanje je takrat vodil SLAVKO SLANDER, na tej konferenci pa je imel referat sedanji predsednik Ljudske skupščine LRS tovariš MIHA MARINKO.

V važne dogodke sodi tudi sestanek konzorcijev slovenskih naprednih listov dne 24. novembra 1935. Tudi zborovanje slovenskega kmečko-delavskega gibanja pod vodstvom FRANCA LESKOŠKA in dr. VEKOSLAVA KUKOVCA, ki je bilo leta 1939, sodi med pomembne politične dogodke. Iste-ga leta je bila v Joštovem mlinu na

bila skrivališča aktivistov, ciklostilne tehnike so širile propagandni material. Ljudje so začeli borbo, ko so Nemci bili prepričani v svojo zmago.

Dne 6. julija je bil v hiši Rakunovih na Ljubljanski cesti pri Cirilu Debeljaku ustanovni sestanek Osvobodilne fronte za Celje. Takrat so se odločili, da bodo po kratkih pripravah organizirali neizprosni boj z okupatorjem.

V juliju so se v bližini Celja sestali prvi borci Celjske čete. To je bila ena prvih partizanskih enot. Stela je 14 moč. Komandir je bil Franc Vrunč-Buzdo, njen komisar pa Peter Stante-Skala. Četa se je najprej zadrževala na Resevnem v okolici Sentjurja. Zaradi izdaje je kmalu nato padel komandir Franc Vrunč. Poveljstvo nad četo je tedaj prevzel Peter Stante, ki je bil v borbi na Javorniku 16. avgusta močno ranjen. Tedaj je prevzel mesto komandirja Vili Slander. V četi so bili takrat še Ivan Skvarča-Modrars, Anton Rebek, Jože Koželj, Karl Vovk, Skojevec Izток, Novozelandca Junis in Krim, Ivan Novak, Milan Boršič, Rudi Hribar z ženo Jožico, Hermina Seničar, Jože Turk, Verčkovnik-Džoni in Tone Grčar.

Celjska četa je delovala od 20. julija do 27. avgusta leta 1941. Imela je borbe z okupatorjevo vojsko v raznih krajih: 11. avg. v Slivnici, 16. avgusta na Javorniku, med 17. in 25. avgustom v Planinski vasi na Planini, 27. avgusta v Št. Rupertu, dalje v Pocačtovem mlinu na Teharju, na Caterjevem posestvu, pri Majdičevem mlinu itd.

V teh borbah je padlo veliko teh borcev. Padel je Slander, oba Novozelandca, Skojevec Izток in drugi.

Po zaslugi izdaje se je Celjska četa razbila, njeni preživeli člani pa so se priključili Savinjski četi na Dobrov-ljah. Istočasno so se začeli polniti celjski zapori. To je bilo 29. oktobra 1941. Takrat je padlo v roke gestapovcem veliko najboljših celjskih aktivistov. Poleg mnogih manjših je bila aprila

Prvoborec in prvi komandir Celjske čete Franc Vrunč v krogu prijateljev

Silvestrov večer važna partijska konferenca, na kateri so že predvidevali vdor fašizma v Jugoslavijo in sprejeli potrebne smernice za obrambo naše domovine.

Po zaslugi voditeljev naprednega gibanja v Celju so bili vsi napredni ljudje že pripravljeni za boj proti fašizmu. Fašistične sile so kmalu za tem zares vdrle na naše ozemlje. Za okupatorja je bilo Celje izredno važno središče, zato je v našem mestu svoj režim še bolj poostiril. Peta kolona je delovala že pred prihodom Nemcev, ko pa so ti prišli, se je njeno delovanje pokazalo v najbolj grozotni luči. Že prve dni so zaprli veliko število naših ljudi. Napredne in nacionalno zavedne Celjane so preganjali, odselili, njihovo imetje pa zaplenili. V Starem piskru so 4. septembra 1941 streljali prve talce.

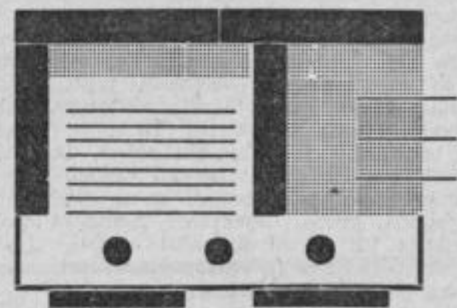
Takoj po vdoru fašistične vojske je bilo Celje prepleteno z vezmi osvobodilne fronte. V vsaki celjski ulici so

1942 še druga velika izdaja. V obeh primerih je bilo zaprtih okoli 200 celjskih aktivistov, ki so bili ustreljeni na dvorišču Starega piskra ali pa pomrli v koncentracijskih taboriščih. Zelo malo jih je ostalo živih. Nekako ob istem času je bil izdan tudi takratni sekretar Mestnega komiteja Tone Grčar, ki se je v stanovanju Rodetovih boril z gestapovci in podlegel.

Narodnoosvobodilno gibanje je postalo v Celju skoraj nemogoče. Prestavili so središče gibanja v okolico Celja, predvsem pa na Dobrovlje, kjer so takrat delovale še dokaj močne partizanske enote.

Takšen je bil začetek oboroženega upora v Celju, zato smo Celjani lahko ponosni, da so bili v našem mestu ljudje, ki so takoj v začetku vedeli za svojo dolžnost. Po njihovi zaslugi lahko Celje obhaja svoj občinski praznik na osnovi najstarejših datumov med datumi začetka oborožene vstaje proti okupatorju.

Elektro radio center Celje

nudi vsem potrošnikom električne energije, vsem investitorjem novogradenj in vsem lastnikom radio aparatov vse vrste električnega in radio materiala, radio aparate, svetilke, stikala, radio žarnice, elektromotorje itd. po najnižjih dnevni cenah. Bogata izbira in solidna postrežba vas bo zadovoljila!

Rado Guč

TOVARNA EMAJLIRANE POSODE CELJE

PROIZVAJA V NEPREKOSLJIVI KVALITETI:

EMAJLIRANO KUHINJSKO POSODO,
POCINKANO, BRUŠENO IN POKOSITRENO POSODO,
KOPALNE KADI,
PRALNIKE ENO IN DVODELNE,
STENSKÉ VODNJAKE,
IZPLAKOVALNIKE,
RADIATORJE IN KOTLE
ZA CENTRALNO KURJAVO,
EMAJLIRANE SENČNIKE ITD.

TELEFON: 22-71
BRZOJAV: EMAJL, CELJE

„ETOL“

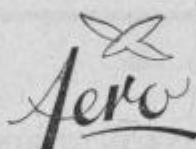
TOVARNA ESENC IN ETERIČNIH OLJ
CELJE, IPAVČEVA 18, TELEFON 20-13

proizvaja razen esenc, arom in ekstraktov za prehranbeno industrijo in gospodinjstvo še razna eterična in cvetna olja ter parfemske kompozicije od navadnih do najmodernejših vrst. Pazite na naš zaščitni znak, ki je jamstvo visoke kvalitete in konkurenčne cene.

TOVARNA »AERO« CELJE

CELJE KOCENOVA 4 — TEL. 20-12

se priporoča s svojimi kvalitetnimi izdelki:

KARBON PAPIR
INDIGO PAPIR
PISALNI TRAKOVI
MATRICE ZA RAZMNOŽEVANJE
ŠOLSKÉ BARVICE
TEMPERA BARVE
OLJNATE UMETNIŠKE BARVE
ČRNILA
BARVILA ZA OBLEKE ITD.

NAŠ ZAŠČITNI ZNAK JAMČI ZA KVALITETO

»BETON«

CELJE

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

LJUBLJANSKA C. 16, TEL. 20-29, 20-30

Največje in najbolj mehanizirano podjetje v celjskem bazenu, z bogato strokovno tradicijo se še nadalje priporoča investitorjem s svojimi solidnimi, kvalitetnimi in konkurenčno ceneni storitvami.

Trgovsko podjetje

„KRISTALIJA“

Celje, Trg. V. Kongresa

nudi vse vrste stekla, porcelana, keramike, ogledal, okvirjev, itd.
Se priporoča cenjenim strankam!

„CEMENTNINE“

MARIBORSKA C. 16 — TEL. 23-57

NUDIJO:

naravni in umetni kamen terazzo, betonske cevi vseh profilov in prvovrstne lončene peči!
Hitra dobava, prvovrstno delo in konkurenčne cene.

PLINARNA VODOVOD CELJE

čestita prebivalstvu
mesta Celja
k občinskemu prazniku in
k prazniku Dneva vstaje

ŽELEZNIKAR MARIJAN

ELEKTROINSTALATER • CELJE, Stanetova 19

izvršuje vsa v stroko spadajoča dela hitro,
solidno in po zmernih cenah
Svojim cenjenim strankam čestita k
občinskemu prazniku in prazniku Dneva
vstaje

VRTNARSKA ŠOLA

CELJE — MEDLOG

se pridružuje čestitkam
k občinskemu prazniku in
k prazniku Dneva vstaje

SPLOŠNO MIZARSTVO FRANC KERIN

CELJE — Delavska 5

čestita prebivalstvu
k prazniku mesta Celja in
k prazniku Dneva vstaje

Slaščičarna „ZVEZDA“

CELJE, Prešernova ulica 7

čestita svojim gostom in vsemu delovnemu ljudstvu
k prazniku mesta Celja in k prazniku Dneva vstaje

Mladinska knjiga

KNJIGARNA IN PAPIRNICA

CELJE, Stanetova ulica 3 — Telefon: 21-93

Na drobno!

Na debelo!

Šolske knjige — Vse šolske potrebščine

— Tiskovine — Pisarniške potrebščine

— Velika izbira antikvaričnih knjig —

Odkupujemo antikvarične knjige.

Delovni kolektiv čestita svojim odjemalcem in vsemu delovnemu
ljudstvu k prazniku mesta Celja in k prazniku Dneva vstaje

KOTEKS CELJE

Teharska cesta 25, telefon 23-24

PRIDRUŽUJEMO SE ČESTITKAM

K OBČINSKEMU PRAZNIKU

IN K PRAZNIKU DNEVA VSTAJE

ODKUP KOŽ

Mlinsko podjetje - Celje

audi potrošnikom v svojih mlinih: Medlog, Vrbje, Šempeter,

Zagorje, Slovenske Konjice in Sevnica vse vrste kvalitetnih

mlevskih izdelkov. Svojim odjemalcem in delovnemu ljudstvu

ter prebivalstvu mesta Celja čestita k občinskemu prazniku

in k prazniku Dneva vstaje

KOLEKTIV

ZLATARNE CELJE

čestita prebivalstvu mesta Celja k občinskemu prazniku

in k prazniku Dneva vstaje

Podjetje „MESNINE“ Celje

SE OB DESETI OBLETNICI OSVOBODITVE IN ŠTIRINAJSTI
OBLETNICI USTANOVITVE PRVE CELJSKE ČETE ZAHVA-
LJUJE VSEM SVOJIM ODJEMALCEM ZA TOVARIŠKO
SODELOVANJE IN JIM ČESTITA K PRAZNIKU CELJA,
Z ŽELJO OBILEGA USPEHA

„Prevozništvo“ Celje

čestita vsem svojim poslovnim prijateljem in prebivalstvu mesta
Celja k občinskemu prazniku in k prazniku Dneva vstaje!

Vsem potrošnikom — našim odjemalcem
čestita kolektiv trgovskega podjetja

„KURIVO“

k prazniku mesta Celja in k prazniku Dneva vstaje

Radio-val

CELJE, Ljubljanska 6

s podružnico v Šoštanju

Izvršujemo popravila vseh vrst radijskih aparatov,
ojačevalcev, kinoojačevalcev, montiramo ojačeval-
ne naprave. Ob vsaki priliki vam oskrbimo vsako-
vrstna ozvočenja

Pridružujemo se čestitkam k občinskemu prazniku
in k prazniku Dneva vstaje.

KOLEKTIV SPLOŠNEGA GRADBENEGA PODJETJA

„GRADITELJ“

CELJE

čestita investitorjem in delovnim kolektivom k prazniku mesta
Celja in k prazniku Dneva vstaje.

Izvršujemo vse nizke in visoke gradnje ter vsa
ostala v gradbeno stroko spadajoča dela.
Izdelava solidna — Cene konkurenčne!

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

Savingrad - Celje

izvršuje visoke in nizke gradnje ter vsa v stroko spadajoča dela

Delo solidno — Cene konkurenčne.

Investitorjem in vsem delovnim ljudem čestita k prazniku
mesta Celja in k prazniku Dneva vstaje.

„MERKUR“

TRGOVINA Z MEŠANIM BLAGOM — CELJE
ZELEZNINA — ŠPECERIJA

Solidna postrežba — Nizke cene.
Svojim cenjenim odjemalcem in prijateljem čestita
k prazniku mesta Celja in k prazniku Dneva vstaje

KINOPODJETJE CELJE

V drugi polovici julija in avgusta bomo predvajali na slednje filme:

KINO UNION:

- 1. TAJNOST INDIJANKE, angleški film
- 2. SUŽNJI, francoski film
- 3. DVA ZRNA GROZDJIA, jugoslovanski filma
- 4. BAGDADSKI PROŠJAK, ameriški film
- 5. GOSPA MINEVER, ameriški film
- 6. NERON IN MESALINA, ameriški film
- 7. PUSTOLOVŠČINE ROBINZONA, ameriški film

KINO DOM:

- 1. V VRTINCU HIMALAJE, francoski film
- 2. NA OSTRINI MEČA, francoski film
- 3. ALINA, italijanski film
- 4. OVEN S PETIMI NOGAMI, francoski film
- 5. S HUDIČEM SO TRIJE, ameriški film

Svojim obiskovalcem čestitamo k občinskemu prazniku in k prazniku Dneva vstaje

Okrajna zadružna zveza v Celju

povezuje in vodi napredek kmetijskih zadrug in kmetijske proizvodnje v celjskem okraju;

vodi pospeševalne odbore za dvig proizvodnje na našem območju;

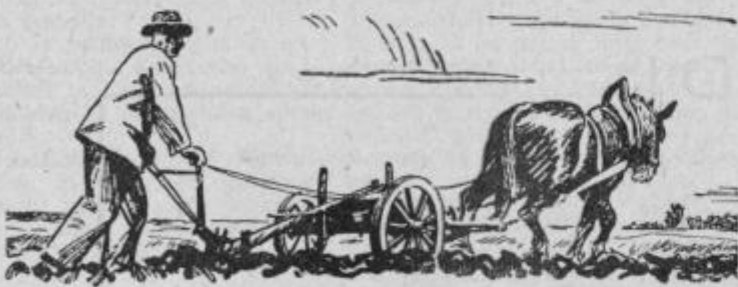
skrbi za vedno večji tehnični napredek kmetijske proizvodnje;

utira pot vedno večjemu zblževanju mesta in vasi;

zalaga industrijska središča in mestno prebivalstvo s kmetijskimi pridelki preko svojih poslovalnic, podjetij in odsekov.

K DNEVU VSTAJE SLOVENSKEGA NARODA IN K OBČINSKEMU PRAZNIKU DELAVSKEGA CELJA ČESTITA VSEM DELOVNIM LJUDEM OKRAJA, POSEBNO PA ŠE PREBIVALSTVU MESTA CELJA!

NAJ ŽIVI PRAZNIK VSTAJE SLOVENSKEGA LJUDSTVA!
NAJ ŽIVI OBČINSKI PRAZNIK MESTA CELJA!

ZADRUŽNO PODJETJE ZA ODKUP IN PREDELAVO MLEKA

»MLEKO«

CELJE, telefon 24-44

čestita vsem prebivalcem Celja k
OBČINSKEMU PRAZNIKU, 20. JULIJU
IN K DNEVU VSTAJE SLOVENSKEGA NARODA

Tovarna
organskih
barvil
Celje

TELEFON št. 23-06, BRZOJAV: TOB Celje

ČESTITA VSEM DELOVNIM KOLEKTIVOM IN PREBIVALSTVU MESTA CELJA K OBČINSKEMU PRAZNIKU DNE 20. JULIJA 1955, KOT K DNEVU VSTAJE SLOVENSKEGA NARODA!

Obenem nudi svoje proizvode tekstilni in usnjarski industriji:
žveplena »Tobotion«
reduktivna »Tobanon«
kisla »Tobacid« in
direktna »Tobazol« barvila
s stranskimi proizvodi.

KLJUČAVNIČAR

CELJE, Aškerčeva ulica

s svojimi podjetji: instalaterstvo, ključavničarstvo in kleparstvo,
izvršuje vsa v stroko spadajoča dela.

Čestita k občinskemu prazniku in Dnevu vstaje!

Uprava za ceste
in kanalizacije - Celje

čestita prebivalstvu mesta Celja k občinskemu prazniku in vsemu delovnemu ljudstvu k prazniku Dneva vstaje.

TRGOVSKO PODJETJE

ŽITAR CELJE

se pridružuje čestitkam
k prazniku mesta Celja in
k prazniku Dneva vstaje

Kupuje in prodaja vse vrste žit in mlevskih izdelkov ter se cenjenim strankam toplo priporoča

ELEKTROINSTALACIJE * CELJE, Mariborska 36

VELENŠEK MIHAEL

izvršuje vsa instalacijska dela in popravila.
Pridružuje se čestitkam k občinskemu prazniku in Dnevu vstaje

VELETRGOVINA — UVOZ

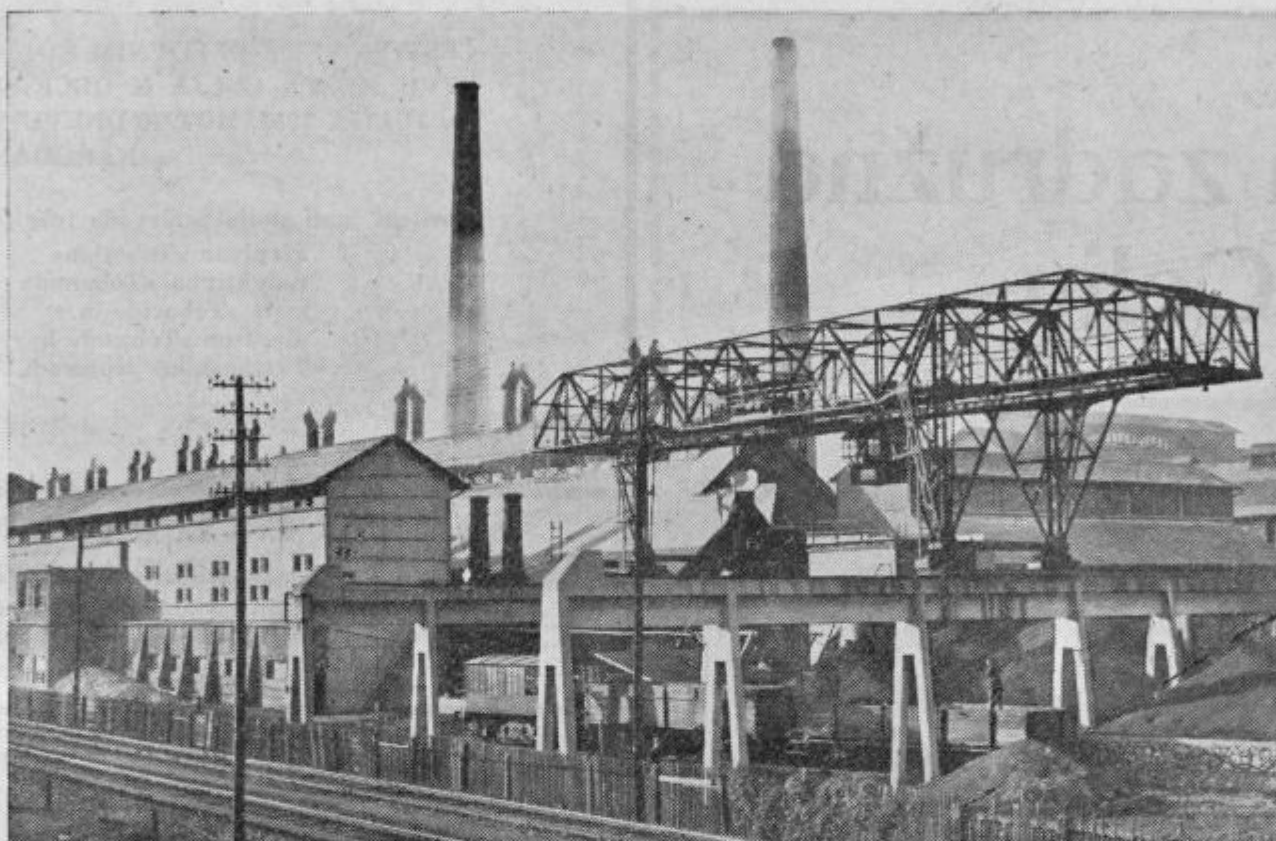
Koloniale - živila
CELJE

se priporoča maloprodajni mreži, ustanovam in gostinstvu za nakup špecerijskega, kolonialnega blaga itd.
VSEM DELOVNIM LJUDEM ČESTITAMO K CELJSKEMU PRAZNIKU IN PRAZNIKU DNEVA VSTAJE

Delovni kolektiv
KOLONIALE-ŽIVILA, CELJE

D E L O V N I K O L E K T I V

CINKARNE

CELJE

TELEFONI: 20-41, 20-42, 20-81, 20-82. BRZOJAVNI NASLOV: CINKARNA CELJE
ŽELEZNIŠKA POSTAJA: CELJE — INDUSTRIJSKI TIRI CINKARNE

**se s svojimi delovnimi uspehi pridružuje slavju velikega praznika
slovenskega naroda Dneva vstaje in obenem čestita vsem občanom
Celja k njihovemu občinskemu prazniku**

NAŠI PROIZVODI:

SUROVI CINK — min. 97,80 % Zn
CINKOV PRAH — 97,0 % Zn total
RAFINIRANI CINK — min. 98,70 % Zn
FINI CINK — min. 99,75 % Zn
REDESTILIRANI CINK — min. 99,85 % Zn
CINKOVA PLOČEVINA RAZNIH DIMENZIJ IN FORMATOV
CINKOVI PROTEKTORJI ZA KOTLE
CINKOVE PRALNICE VALOVITE
AVTOTIPIJSKE PLOŠČE
OFFSET PLOŠČE
ŽVEPLENA KISLINA 60° Bé
CINKOVO BELILO — ZLATI PEČAT
BELI PEČAT
ZELENI PEČAT
RDEČI PEČAT

KROMOV GALUN
NATRIJEV HIDROSULFIT
NATRIJEV SULFID — surovi
NATRIJEV SULFID — čisti
CINKSULFAT
NATRIJEV SILIKOFLUORID
BARIJEV SULFID
ZELENA GALICA
LITOPON
ULTRAMARIN
SVINCENI MINIJ 30 %
SVINCENI MINIJ 32 %
SVINCENA GLAJENKA ČISTA
SUPERFOSFAT
MODRA GALICA
METALIT
V VALJARNI USLUŽNOSTNO
VALJAMO TUDI SVINEC,
KOSITER IN SREBRO